

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ὡ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2018 • ΤΕΥΧΟΣ 121

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

20 χρόνια «Παρακαταθήκη»	σελ. 1
Τρομολαγνεία καὶ ἀγαπολαγνεία σέ τραγικά γεγονότα	σελ. 3
Ἅγιος Ἀμφιλόχιος (Μακρῆς). Ἐνας νέος Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας	σελ. 7
Τό τότε καὶ τό τώρα	σελ. 8
Κίνδυνοι, ἐκτροπές καὶ ἀστοχίες στή χρήση τοῦ διαδικτύου	σελ. 10
Σύντομη κριτική ἀποτίμηση τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης	σελ. 15
Ἄρνηση παραλαβῆς ἠλεκτρονικῆς ταυτότητας	σελ. 17
Διάσωση τῶν δανειστῶν καὶ ὄχι τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας	σελ. 20
Εἰδήσεις - Σχόλια	σελ. 21

20 ΧΡΟΝΙΑ «ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ»

Σήμερα θά θέλαμε νά μοιρασθοῦμε μέ τούς φίλους ἀναγνώστες τὴν ἐπέτειο τῶν **εἴκοσι ἐτῶν ἀνελλιπούς ἐκδόσεως τῆς Παρακαταθήκης**, πού συμπληρώνονται μέ αὐτό τό τεῦχος.

Ἦταν τότε, καλοκαίρι τοῦ 1998, πού ὠρίμασε ἡ ἰδέα καὶ ἡ ἐπιθυμία γιὰ τὴν ἐκδοση ἑνός περιοδικοῦ, πού θά εἶχε ὡς σημαία του τὴν ἐκκλησιαστική καὶ ἐθνική μας παράδοση. Ὁ ἀρχικός πυρήνας ἦταν μιά ομάδα κληρικῶν, μοναχῶν καὶ λαϊκῶν, πού μᾶς συνεῖχε ἡ ἴδια ἀγάπη καὶ ἡ ἴδια ἀγωνία γιὰ τὴν πίστη καὶ τὴν πατρίδα μας.

Ἦταν πρόσφατη ἀκόμη ἡ Συμφωνία Σένγκεν καὶ τὰ συνεπακόλουθά της (1997). Μιά Συμφωνία, πού μᾶς ἔδινε νά καταλάβουμε ὅτι οἱ νεοταξίτικοι σχεδιασμοί προωθοῦνται πλέον πιό δυναμικά καὶ ἀποφασιστικά ἀπὸ πρὶν καὶ ὅτι ἡ «Εὐρωπαϊκὴ ὀλοκλήρωση» ἦταν μιά ρητορική, ἕνα ὠραῖο περιτύλιγμα, γιὰ νά προχωρήσει ταχύτερα τό μοντέλο μιᾶς κοινωνίας, ὅπου ἡ ἐλευθερία περιορίζεται γιὰ χάρη μιᾶς ὑποτιθέμενης ἀσφάλειας, πού καὶ αὐτὴν στό τέλος μᾶς τὴν στεροῦν.

Ἀπὸ τότε πέρασαν εἴκοσι ὀλόκληρα χρόνια. Μιά ζωή. Ἐνας σταθμὸς τῆς

κοινής αὐτῆς πορείας τῆς «Π» μέ τούς φίλους μας ἀνά τήν Ἑλλάδα, ἦταν καί ἡ ἔκδοση τοῦ τεύχους 17 τῆς «Π» μέ ἀφορμὴ μίαν ἐπίσκεψη, πού μόλυνε τά ἱερά μας χώματα. Μιλοῦμε γιά τήν πρώτη ἐπίσκεψη πάπα στήν Ἑλλάδα στίς ἀρχές Μαΐου τοῦ 2001. Τό τεῦχος 17 διέφερε καί ἐξωτερικά ἀπό τή συνηθισμένη εἰκόνα τῆς «Π». Ἦταν σέ μεγαλύτερο μέγεθος, μέ περισσότερες σελίδες καί τετραχρωμία. Καί ἦταν, βέβαια, μία πίκρα καί ἀπογοήτευση μεγάλη τό γεγονός ὅτι τόν πάπα μᾶς τόν ἔφερε στήν Ἑλλάδα ὁ κοσμοαγάπητος μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, ὁ ὁποῖος μόλις ἕνα χρόνο πρὶν εἶχε ἐμπνεύσει τόν λαό μας μέ τίς λαοσυνάξεις γιά τή διατήρηση τοῦ θρησκευήματος στίς ταυτότητες, πράγμα πού τελικά –δυστυχῶς– δέν κατορθώθηκε.

Ὅλα αὐτά τά χρόνια ἐμεῖς, πού συντάσσουμε τήν «Π» καί ὅλοι ὅσοι βοηθοῦν στή γραμματειακή ὑποστήριξη καί διεκπεραίωσή της, ἕνα σκοπό καί ἕναν καιμὸ εἶχαμε. Ὅσο μπορούμε **νά οἰκοδομοῦμε καί ὄχι νά γκρεμίζουμε**. Γι' αὐτό καί πάντα εἶχαμε στήν καρδιά καί στό μυαλό μας τή «γραμμὴ» τοῦ ἀγίου μας Παϊσίου τοῦ Ἀγιορείτου: **«Μέ πόνου καί ἀγάπη»**.

Ἡ στόχευσή μας ἦταν ἐξ ἀρχῆς νά εἶμαστε **ἕνα ἐκκλησιαστικό καί πατριωτικό ἔντυπο γνώμης**. Ὁ προσανατολισμός μας ἦταν καί εἶναι κατά βάσιν ἀντι-νεοταξικός.

Ὅσο γιά τή θεματολογία μας προσπαθήσαμε ἀπό τήν ἀρχή νά τήν ἀπλώσουμε καί νά «πιάνουμε» καί θέματα κοινωνικά καί ἄλλα, πού γενικότερα ἐνδιαφέρουν τόν ἄνθρωπο τοῦ σήμερα. Ἔτσι δέν εἶμαστε ἕνα στενά «ἐκκλησιαστικό» ἔντυπο.

Αἰσθανόμαστε **χαρά ἀλλά καί εὐθύνη**, καθὼς γιορτάζουμε τά εἴκοσι μας χρόνια.

Ὅπωςδήποτε στό διάστημα ὄλων αὐτῶν τῶν ἐτῶν κάποιους, ἄθελά μας, θά στενοχωρήσαμε. Ζητοῦμε ταπεινὰ συγγνώμη.

Ἡ **Παρακαταθήκη** θέλει νά διαβεβαιώσει τούς φίλους της ὅτι, μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ, θά συνεχίσει **στήν ἴδια γραμμὴ: «ὑπὲρ πίστεως καί πατρίδος»**. Καί μάλιστα σέ μίαν ἐποχή, ὅπου καθημερινά οἱ δυσκολίες στήν Ἑλλάδα ἀλλά καί διεθνῶς μεγαλώνουν. Ἐξέρουμε ὅτι τό πιό πηχτό σκοτάδι εἶναι λίγο πρὶν ξημερώσει. Ὅμως τό σκοτάδι αὐτό διαδέχεται ἡ λαμπρὴ αὐγή. Ἔτσι εἶμαστε **ἀγωνιστικοί καί βάσιμα αἰσιόδοξοι**, διότι ὁ Χριστός μας «ἐξῆλθε νικῶν καί ἵνα νικήσῃ» (Ἀποκ. 6, 2).

Τό μεγαλύτερο στήριγμα στήν προσπάθειά μας εἶναι οἱ εὐχές τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί τῶν Ἁγίων μας, τίς ὁποῖες καί ἐπικαλούμεθα, ὅπως καί ἡ ἀγάπη καί ἡ ἔμπρακτη στήριξη τῶν φίλων μας.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- Ἡ *Παρακαταθήκη* ἀναρτᾶται στήν ἰστοσελίδα orthodoxnet.gr καί σέ φιλικές ἰστοσελίδες.
- Ὁ π. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, σύμβουλος ἐκδόσεως τῆς *Παρακαταθήκης*, παρουσιάζει ἐκπομπή, ἡ ὁποία μεταδίδεται κάθε Κυριακὴ 9-10 π.μ. ἀπὸ τήν τηλεόραση Atlas TV, πού ἐκπέμπει στήν Κεντρικὴ Μακεδονία. Ἡ ἴδια ἐκπομπὴ μεταδίδεται κάθε Κυριακὴ 10-11 π.μ. ἀπὸ τό Ἀχελῶος TV, πού ἐκπέμπει στή Δυτικὴ Ἑλλάδα. Οἱ ἐκπομπές ἀναρτῶνται καί στό διαδίκτυο.

ΤΡΟΜΟΛΑΓΝΕΙΑ ΚΑΙ ΑΓΑΠΟΛΑΓΝΕΙΑ ΣΕ ΤΡΑΓΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ* του Σεβασμ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Άγ. Βλασίου κ. Ίεροθέου

Ἐθνικό πένθος κηρύχθηκε λόγω τῶν φοβερῶν καταστροφῶν πού συνέβησαν στήν Πατρίδα μας καί ἀποτελοῦν ἐθνική τραγωδία. Εἶναι ὄντως φοβερό γεγονός νά πεθαίνουν ἄνθρωποι κάτω ἀπό τέτοιες τραγικές συνθήκες καί ἀκόμη νά καταστρέφεται τό περιβάλλον, τό «κόσμημα» τοῦ Θεοῦ.

1. Βαθύς πόνος

Ὅσοι αἰσθάνονται τήν τραγική κατάσταση τῶν ἡμερῶν αὐτῶν πονοῦν καί πενθοῦν στήν καρδιά τους.

Πῶς, ὁμως, νά παρηγορήσης τούς ἀνθρώπους πού ἔχασαν τούς συγγενεῖς τους; Πῶς νά καταλάβης αὐτούς πού πῆγαν στό νεκροτομεῖο γιά νά ἀναγνωρίσουν τούς ἀνθρώπους τους, μέσα σέ τόσους ἀπανθρακωμένους; Πῶς νά συναίσθανθῆς καί νά πονέσης μαζί μέ τούς ἀνθρώπους ἐκείνους πού ἀναζητοῦν τούς ἀγνοουμένους συγγενεῖς τους καί ζοῦν μεταξύ ἐλπίδας καί ἀπογνώσεως, στά ὄρια ζωῆς καί θανάτου; Πῶς νά νοιώσης τόν διασώστη πού εἶδε ἕναν σωρό στάχτη καί ἀφαιρώντας τήν εἶδε ἕνα καμένο κρανίο καί μερικά κόκκαλα; Πῶς νά ἔλθῃς στήν θέση τοῦ διασώστη πού ἔγραψε ὅτι «σέ τέτοιους τόπους πού τριγυρνᾷς ὁ ἀέρας μυρίζει ἀλλιῶς, μυρίζει ... θάνατο»;

Σέ αὐτές τίς καταστάσεις δέν μπορεῖς νά μιλήσης, δέν μπορεῖς νά κάνης ποιμαντική μέ ἠθικολογίες.

Ὁ Μέγας Βασίλειος γράφοντας ἐπιστολή σέ μιά γυναίκα τῆς ὁποίας πέθα-

νε τό παιδί της, μεταξύ ἄλλων γράφει:

«Σκόπευα νά σιωπήσω πρὸς τήν κοσμιότητά σου, σκεπτόμενος ὅτι, ὅπως στόν ὀφθαλμό πού πάσχει ἀπό φλεγμονή καί τό ἀπαλότερο παρηγορητικό ἐπίθεμα προκαλεῖ ἀνία-πόνον, ἔτσι καί στήν ψυχή πού ἔχει κτυπηθῆ ἀπό βαρειά θλίψη, ὁ λόγος καί ἂν φέρῃ πολλή παρηγοριά, φαίνεται νά εἶναι κάπως ὀχληρός, ὅταν προφέρεται στήν ὥρα τῆς ἀγωνίας».

Αὐτό δείχνει μιά ποιμαντική εὐαισθησίας καί τρυφερότητας, θά λέγαμε μιά ποιμαντική διακρίσεως.

Στήν προκειμένη περίπτωση θά ἀρκοῦσε αὐτό πού ἔγραψε κάποιος τηλεοπτικός Σταθμός τοῦ ἐξωτερικοῦ: «προσευχή γιά τήν Ἑλλάδα». Αὐτό τά λέει ὅλα. Προσευχή γιά θύτες καί θύματα, γιά ἄρχοντες καί ἀρχομένους, γιά πονεμένους καί νεκρούς, γιά Κληρικούς καί λαϊκούς. Γιατί σέ στιγμές ἀγωνίας καί ὁ παρηγορητικός λόγος εἶναι ὀδυνηρός, δέν ἀντέχεται, ἀρκεῖ ἡ σιωπηλή ἀρχοντική παρουσία.

Τοῦλάχιστον ὅταν θέλουμε νά μιλήσουμε, νά μιῶμε μέσα ἀπό τήν θεολογία τῆς «συμπάσχουσας καρδίας»

2. Ὁ ἄστατος θεολογικός λόγος

Δυστυχῶς σέ τέτοιες στιγμές ἀκούγονται διάφοροι «θεολογικοί» λόγοι, ἄλλοτε ὅτι εἶναι τιμωρία τοῦ Θεοῦ, ἄλλοτε ὅτι ὁ Θεός εἶναι ἀγάπη καί φιλανθρωπία. Καί στίς δύο περιπτώσεις ἐπιστρατεύονται ἀγιογραφικά καί λειτουργικά κείμενα γιά

* Ἀπό τό περιοδικό τῆς Ἱ. Μητρ. Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου Ἐκκλησιαστική Παρέμβαση (Ἰούλιος 2018), σσ. 1, 4. καί 6.

Οἱ ὑπογραμμίσεις (ἔντονα στοιχεῖα) εἶναι δικές μας.

νά τεκμηριωθούν οι απόψεις. Όμως, η έρμηνεία των σχετικών χωρίων είναι τις περισσότερες φορές παραποιητική.

Βεβαίως, υπάρχουν αγιογραφικά χωρία, στα οποία γίνεται λόγος για την «όργη» του Θεού, και άλλα για την αγάπη του Θεού. Όμως, πώς συνδυάζονται αυτά μεταξύ τους και πώς έρμηνεύονται;

Σύμφωνα με όλη την εκκλησιαστική παράδοση, ο Θεός δεν διακρίνεται από τις έμπαθεις καταστάσεις των ανθρώπων, αλλά στέλλει την Χάρη Του και την ενέργειά Του σε όλη την κτίση. Ο Ίδιος ο Χριστός είπε ότι ο Πατήρ Του, ο έν ουρανοίς «τόν ήλιον αυτού ανατέλλει επί πονηρούς και αγαθούς και βρέχει επί δικαίους και άδίκους» (Ματθ. ε΄, 45). **Ο Θεός δεν είναι αίτιος του κακού, αλλά είναι η πηγή του αγαθού**, ο Θεός είναι έλευθερος από κάθε ανάγκη και ιδιοτέλεια. Κατά τον άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο «ούκ εκείνος (δηλαδή ο Θεός) είναι ο έχθραίνων, άλλ' ήμεις· Θεός γάρ ουδέποτε έχθραίνει». Δεν είναι δυνατόν τις δικές μας έμπαθεις καταστάσεις να τις αποδίδουμε στον Θεό.

Βεβαίως, στην Αγία Γραφή υπάρχουν φράσεις που κάνουν λόγο για την όργη του Θεού, όπως ο λόγος του Αποστόλου Παύλου: «άποκαλύπτεται γάρ όργη Θεού άπ' ουρανού επί πᾶσαν άσέβειαν και άδικίαν ανθρώπων των την αλήθειαν έν άδικία κατεχόντων» (Ρωμ. α΄, 18). Αλλά τέτοια χωρία πρέπει να έρμηνευθούν μέσα από την όλη αποστολική και πατερική παράδοση, ότι ήμεις είμαστε «τέκνα φύσει όργης», όπως γράφει ο Απόστολος Παύλος: «Έν οίς και ήμεις πάντες άνεστράφημέν ποτε έν ταίς επιθυμίαις τής σαρκός ήμών, ποιούντες τὰ θελήματα τής σαρκός και των διανοιών, και ήμεν τέκνα φύσει όργης, ως και οι λοιποί» (Εφ. β΄, 3).

Στήν πραγματικότητα αυτό που ονομάζουμε όργη του Θεού, είναι η δική μας αίσθηση ότι ο Θεός είναι όργισμένος και μάς τιμωρεί, όποτε ήμεις αυτοτιμωρούμαστε, επειδή άπομακρυνόμαστε από τό φώς του Θεού και αισθανόμαστε τόν Θεό όργισμένο.

Είναι σαν να τοποθετούμε ένα λουλούδι μέσα στό σκοτάδι, τό όποιο μαραινεται, γιατί στερεϊται των ζωογόνων ακτίνων του ήλιου. Όποτε δεν μπορούμε να αποδώσουμε ευθύνες στον ήλιο, ο όποιος έξακολουθεί να στέλλη τό φώς του στην κτίση. Έτσι, πρέπει να έρμηνευθούν όλα τὰ σχετικά αγιογραφικά χωρία για την όργη του Θεού.

Υπάρχουν άλλοι, οι όποιοι δεν θέλουν να όμιλούν για την όργη του Θεού και αντί να έρμηνεύουν όρθόδοξα τὰ σχετικά χωρία τής «συμβολικής θεολογίας», άρέσκονται να όμιλούν για την αγάπη του Θεού, ώσαν ο Θεός να δέχεται και να άμνηστεύη τὰ πάντα και να μην ένδιαφέρεται για την θεραπεία του ανθρώπου.

Και οι άνθρωποι κάνουν τέτοιες έπεμβάσεις. Οι χειρουργοί ιατροί έν όνόματι τής αγάπης στον άρρωστο άνθρωπο άποκόπτουν άρρωστα μέλη του σώματός του, οι διδάσκαλοι βαθμολογούν μέ χαμηλό βαθμό τούς μαθητές τους και οι γονείς παιδαγωγούν κατάλληλα τὰ παιδιά τους. Η αγάπη δεν άμνηστεύει όλες τις κακίες και όλα τὰ άτοπήματα των αγαπητών τους ανθρώπων.

Όσοι όμιλούν για τόν Θεό μόνον ως αγάπη, ίσως συναισθηματικής φύσεως, άμνηστεύοντας όλα τὰ εγκλήματα, άγνωούν τί είναι αυτή η αγάπη του Θεού. **Η θεία αγάπη είναι η άκτιστη ενέργειά Του**, η όποία άποστέλλεται στους ανθρώπους και ενεργεί σε αυτούς, ανάλογα μέ την κατάσταση τους, όποτε άλλ-

λους σώζει και άλλους καταδικάζει. Σέ αυτό δέν εὐθύνεται ὁ Θεός, ἀλλά ὁ ἄνθρωπος, πού δέχεται τήν ἄκτιστη ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ, σύμφωνα μέ τήν κατάστασή του.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὁμιλώντας γιά τήν δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, καί μάλιστα ὅτι ὁ Θεός δέν εἶναι ἄδικος, χρησιμοποιοῦ τόν λόγο· «ἐλεῆσω ὄν ἄν ἐλεῶ, καί οἰκτειρήσω ὄν ἄν οἰκτειρῶ» (Εξ. λγ', 19). Καί ἀποφαίνεται: «Ἄρα οὖν ὄν θέλει ἐλεεῖ, ὄν δέ θέλει σκληρύνει» (Ρωμ. θ', 18). Ὅμως, πῶς ἐρμηνεύεται αὐτό τό χωρίο;

Υπάρχουν πολλά πατερικά κείμενα πού τό ἐρμηνεύουν, ἀλλά θά ἀρκεσθῶ στήν ἐρμηνεία τοῦ ἱεροῦ Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας, πού στηρίζεται στους Πατέρας, κατά τήν μεταγλώτισση τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου.

«Ἄκουσον· καθὼς ὁ Ἥλιος τό μέν κηρί ἀπαλύνει, τόν δέ πηλόν σκληρύνει, ὄχι καθ' ἑαυτόν, ἀλλά διά τήν διαφορετικήν ὕλην τοῦ κηροῦ, καί τοῦ πηλοῦ· ἔτσι καί ὁ Θεός, τήν πηλίνην καρδίαν τοῦ Φαραώ λέγεται πῶς ἐσκλήρυνε· μέ τί τρόπον; μέ τήν μακροθυμίαν του καί ὑπομονήν· διατί μακροθυμώντας καί ὑπομένοντας αὐτόν, τόν ἔκαμε σκληρότερον· καθὼς, χάριν παραδείγματος, καί ἄν ἴσως τινάς ἔχοντας δοῦλον πονηρόν, δέν παιδεύῃ αὐτόν, ἀλλά μεταχειρίζεται φιλανθρωπίαν εἰς αὐτόν, τό κάμνει περισσότερο ἀπό ὅ,τι ἦταν πρότερον· ὄχι πῶς ὁ αὐθέντης διδάσκει τόν δοῦλον ἐκεῖνον τήν πονηρίαν· ἀλλ' ὅτι ὁ δοῦλος μεταχειρίζεται τήν φιλανθρωπίαν τοῦ αὐθέντου του εἰς αὔξησιν τῆς πονηρίας του, μέ τό νά καταφρονῇ ἐκεῖνην».

Ὁ Μέγας Βασίλειος ἐρμηνεύοντας τό ψαλμικό χωρίο «φωνή Κυρίου διακόπτονος φλόγα πυρός», γράφει ὅτι **τό πῦρ ἔχει δύο δυνάμεις, τήν καυστική καί τήν φωτιστική, γι' αὐτό καίει καί φω-**

τίζει. Ὅποτε, ἕνας ἄνθρωπος αἰσθάνεται τήν καυστική ιδιότητα, ἐνῶ ἄλλος αἰσθάνεται τήν φωτιστική ιδιότητα. **Ἔτσι ἐρμηνεύεται ὁ Παράδεισος καί ἡ Κόλαση, ὄχι δικανικά, ἀλλά ἰατρικά, θεραπευτικά.** Ὅποτε, τό πῦρ τῆς κολάσεως εἶναι ἀλαμπές, μέθεξη τῆς καυστικῆς καί ὄχι τῆς φωτιστικῆς ιδιότητος τοῦ ἀκτίστου Φωτός· καί τό φῶς τοῦ παραδείσου εἶναι ἄκαυστον, βίωση τῆς φωτιστικῆς καί ὄχι τῆς καυστικῆς ιδιότητος. **Ἡ ἔλλαμψη καί ἡ καύση ἐξαρτᾶται ἀπό τήν κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου.**

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἀναφερόμενος σέ αὐτό τό θέμα γράφει ὅτι ἡ μέλλουσα ζωή εἶναι «φῶς τοῖς κεκαθαρμένοις τήν διάνοιαν», «κατά τήν ἀναλογίαν τῆς καθαρότητος», πού εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καί αὐτή ἡ ἴδια ἡ Χάρις γίνεται σκότος «τοῖς τυφλώττουσι τό ἡγεμονικόν» πού εἶναι ἀλλοτριώση τοῦ Θεοῦ «κατά τήν ἀναλογίαν τῆς ἐντεῦθεν ἀμβλυωπίας».

Μέσα σέ αὐτά τά πλαίσια ὁ **ἄββᾶς Ἰσαάκ ὁ Σύρος** γράφει ὅτι ἡ Κόλαση εἶναι ἡ μάστιγα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ: «Ἐγώ δέ λέγω ὅτι ἐν τῇ γεέννῃ κολαζόμενοι, τῇ μάστιγι τῆς ἀγάπης μαστίζονται». Καί συνεχίζει ὅτι εἶναι ἄτοπον ἡ ὑποστηρίξη κανεῖς «ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν τῇ γεέννῃ στεροῦνται τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ», γιατί ἡ ἀγάπη ἐνεργεῖ «ἐν τῇ δυνάμει αὐτῆς κατά διπλοῦν τρόπον· τούς μέν ἁμαρτωλούς, κολάζουσα ὡς καί ἐνταῦθα συμβαίνει πρὸς φίλον ὑπὸ φίλου· τούς δέ τετηρηκότας τὰ δέοντα, εὐφραίνουσα ἐν αὐτῇ». Παντοῦ ὑπάρχει ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί ἐξαρτᾶται πῶς τήν βιώνει ὁ ἄνθρωπος.

Αὐτή ἐν ὀλίγοις εἶναι ἡ ἐκκλησιαστική παράδοση γιά τήν «ὀργή» τοῦ Θεοῦ καί τήν «ἀγάπη» Του.

Ἄς παύσουν, λοιπόν, μερικοί νά

παρερμνεύουν τά χωρία τῆς Ἁγίας Γραφῆς, καί ἄλλοτε νά τρομάζουν τούς ἀνθρώπους μέ τήν «ὀργή» τοῦ Θεοῦ καί ἄλλοτε νά τούς καθησυχάζουν μέ τήν «ἀγάπη» τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ὅλη προφητική, ἀποστολική καί πατερική παράδοση ποιμαίνει τούς ἀνθρώπους θεολογώντας καί θεολογεῖ ποιμαίνοντας, δηλαδή οἱ Ποιμένες μέ τήν ἐνέργεια τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ θεραπεύουν τούς ἀνθρώπους, ὥστε ἡ συνάντησή τους μέ τόν Θεό νά εἶναι φῶς καί ὄχι πῦρ. Αὐτό δέν ὀφείλεται στόν Θεό, ἀλλά στήν ψυχική κατάσταση κάθε ἀνθρώπου. Γι' αὐτό, ὅσο σκληρή εἶναι ἡ τρομολαγνεία, τόσο καί περισσότερο σκληρότερη εἶναι ἡ ἀγαπολαγνεία, πού δέν σώζει.

3. Ἡ ἐπιδημία καί ἡ λαίλαπα τοῦ πυρός

Εἶναι γνωστή ἡ δύναμη τῆς φωτιᾶς. Τό πῦρ στήν φιλοσοφία τοῦ Ἡρακλείτου εἶναι σύμβολο τῆς ζωῆς, τῆς κίνησης, τῆς νομοτέλειας, εἶναι ρυθμιστής τοῦ σύμπαντος. Τό πρόβλημα δέν εἶναι τό πῦρ, πού εἶναι στοιχεῖο τῆς φύσεως, καί ἀπαραίτητο γιά τήν ζωή μας, ἀλλά ἡ κακή χρήση τοῦ πυρός, ἡ παράχρησή του.

Ἐκεῖνο πού προβληματίζει ὅλους μας εἶναι ἡ ἐπιδημία τῶν ἀνεξέλεγκτων πυρκαγιῶν, κάθε χρόνο τέτοια περίοδο, πού εἶναι σταθερά ἐπαναλαμβανόμενα γεγονότα, ἡ χρησιμοποίηση τῆς φωτιᾶς γιά νά καίγονται οἱ πόλεις καί οἱ οἰκισμοί μέ φοβερές συνέπειες, ἥτοι τήν ἀπώλεια ἀνθρώπων, τήν καταστροφή τῶν οἰκιῶν καί τόν ἀφανισμό τῶν δασῶν καί τῶν ζώων.

Ἡ ἐπιδημία αὐτή ὀφείλεται σέ πολλά αἴτια, ὅταν ὁμως πρόκειται γιά ἐμπρησμούς, αὐτό ὀφείλεται στά «ἄρρωστα μυαλά» τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν. Πολλοί κάνουν λόγο γιά Θεομηνία. Τό

ἔρώτημα εἶναι: γιατί ἐμπλέκουν τόν Θεό σέ ὅλες τίς ἐμπαθεῖς καταστάσεις τους; Δέν μπορούμε νά ὀμιλοῦμε γιά Θεομηνία, ἀλλά γιά ἀνθρωπομανία, γιατί τέτοιες καταστροφές ὀφείλονται σέ ἀνθρώπους, πού ὁ Ντοστογιέφσκι θά τούς ὀνόμαζε «δαμονισμένους», οἱ ὁποῖοι ἐκδηλώνουν τίς ἐσωτερικές ἀρρωστημένες καταστάσεις τους, ἀδιαφορώντας γιά τά φρικτά ἀποτελέσματα πού δημιουργοῦνται.

Διερωτῶμαι: Ὅταν παρατηροῦνται τέτοια τρομακτικά γεγονότα, γιατί ἀμέσως τό μυαλό τῶν «θεολογούντων» ἀναμειγνύη τόν Θεό σέ αὐτά, ἄλλοτε μιλώντας γιά τήν ὀργή τοῦ Θεοῦ καί ἄλλοτε γιά τήν ἀγάπη Του; Γιατί ἐμπλέκουν τόν Θεό στίς δικές μας ἐμπαθεῖς διαθέσεις;

Βεβαίως, ὑφίσταται ἡ ἀποστασία ἀρχόντων καί ἀρχομένων καί ὑπάρχουν ἀμφίπλευρες εὐθύνες, ἀλλά αὐτό δέν μπορεῖ νά ἀποδίδεται στόν Θεό, ἀφοῦ ξεκινοῦν ἀπό τίς ἐμπαθεῖς καταστάσεις τῶν ἀνθρώπων καί ἐγκληματικές τους ἐνέργειες. Ὁ Θεός καί σέ αὐτές τίς περιπτώσεις σέβεται τήν ἐλευθερία τους, ἀκόμη σέβεται καί τήν ἐλευθερία τοῦ διαβόλου, ἀλλά παρεμβαίνει θεραπευτικά καί περιορίζει τό καταστροφικό ἔργο του.

Ἐκεῖνο πού παρατηρῶ εἶναι ὅτι μερικοί, ἐξετάζοντας διάφορα γεγονότα εὐκόλα εἰσέρχονται στόν χῶρο τῆς θεολογίας (τοῦ Θεοῦ), ἐνῶ αὐτά κινοῦνται στόν χῶρο τῆς δαιμονολογίας. Οἱ δαίμονες παρακινοῦν τούς ἀνθρώπους γιά τό κακό καί ἐκεῖνοι ἀποδέχονται τίς ἐνέργειές τους.

Παρατηρῶ ὅτι ὅσοι κάνουν λόγο γιά τήν ὀργή τοῦ Θεοῦ ἢ γιά τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἀγνοοῦν τήν ἐνέργεια τοῦ διαβόλου. Ἡ δαιμονολογία εἶναι βασικό κεφάλαιο τῆς ὀρθοδόξου Δογματικῆς καί τῆς ὀρθοδόξου πνευματικότητας. Ὅταν διαβάσῃ κανεῖς τό Εὐαγγέλιο καί δῆ τήν ζωή τοῦ Χριστοῦ, τότε θά διαπιστώσῃ

ὅτι ὑπάρχει αὐτή ἡ πολεμική τοῦ διαβόλου ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ καί ἡ νίκη τοῦ Χριστοῦ κατά τοῦ διαβόλου. Ὁ Χριστός ἤλθε στόν κόσμο, ὄχι γιά νά ἀσκήσῃ ἀπλῶς τόν ἀλτρουϊσμό καί τήν φιλανθρωπία, ἀλλά γιά νά νικήσῃ τόν διάβολο, τήν ἁμαρτία καί τόν θάνατο. Ἐλλοστε, αὐτή ἦταν ἡ διαδικασία τῆς πτώσεως.

Δυστυχῶς, πολλοί σύγχρονοι Κληρικοί καί θεολόγοι ἀρέσκονται νά ὀμιλοῦν γιά τήν ὀργή ἢ τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, γιά κοινωνικά θέματα, χρησιμοποιοῦντας ὠραία διπλωματική, εὐγενῆ, ἐκκοσμικευμένη γλώσσα, τήν γλώσσα τῶν ἀνθρώπων μέ ὑψηλές θέσεις, πού συζητοῦν στό σαλόνι, ἐκφράζοντας ἀπλῶς τήν θλίψη τους καί ἀμνηστεύοντας τούς τρεῖς μεγάλους ἐχθρούς, πού εἶναι ὁ διάβολος, ἡ ἁμαρτία καί ὁ θάνατος. Διλαδή ἠθικολογοῦν καί δέν θεολογοῦν.

Ἐτσι, ἀκυρώνουν στήν πράξη τό ἔργο τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ. Ὅποιος δέν γνωρίζει τό μίσος τοῦ δια-

βόλου καί δέν πολεμήσει τόν διάβολο, δέν θά μπορέσῃ νά αἰσθανθῇ τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Καί ὅποιος ὀμιλεῖ γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί ἀμνηστεύει τό μίσος καί τό ἔργο τοῦ διαβόλου, μᾶλλον εἶναι ἀντίθετος πρὸς τό ἔργο τῆς θείας Οἰκονομίας.

Τά γεγονότα πού ζήσαμε καί ζοῦμε εἶναι ὄντως τραγικά. Εὐθύνονται πολλοί γι' αὐτά, κυρίως οἱ ἐμπρηστές. Παρακαλοῦμε τόν Θεό νά περιορίσῃ τό κακό, νά θεραπεύσῃ αὐτό πού πράττουν οἱ «δαμονισμένοι», γιατί καί αὐτῶν σέβεται τήν ἐλευθερία, ἀλλά περιορίζει τό καταστρεπτικό τους ἔργο.

Νά μάθουμε ὁμως καί ἐμεῖς νά μή ἐκφράζουμε μιά «θεολογία» τῶν παθῶν μας, ἀλλά νά παρηγοροῦμε τούς ἀνθρώπους, ἀγαπώντας ἐν ἀληθείᾳ καί ἀληθεύοντας ἐν ἀγάπῃ. Γιατί στό τέλος ἡ τρομολαγνεία καί ἡ ἀγαπολαγνεία εἶναι μιά ἀρνητική θεολογία, εἶναι μιά ἄλλη πνευματική πυρκαγιά, αἰώνιας διάρκειας.

ΑΓΙΟΣ ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ (ΜΑΚΡΗΣ) ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Λίαν εὐφρανε τούς Ὁρθοδόξους ἡ ἀγιοκατάταξη τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος τῆς Πάτμου Ἀμφιλοχίου Μακρῆ (1889-1970).

Φυσικά στή συνείδηση τῶν εὐσεβῶν, καί ιδιαίτερα τῶν Πατμίων, ἦταν ἅγιος. Αὐτό ἤλθε νά ἐκφράσῃ πανηγυρικά ἡ σχετική Πρᾶξις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μέ ἡμερομηνία 29 Αὐγούστου 2018, τήν ὁποία καί παραθέτουμε:

«Εἰσηγήσει τῆς Κανονικῆς Ἐπιτροπῆς συμπεριελήφθη εἰς τό Ἀγιολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὁ ἐν Πάτμῳ ἀσκήσας καί ἀναπτύξας μέγα πνευματικόν καί κοινωφελές ἔργον ἐν Δωδεκανήσῳ, Κρήτη

καί ἀλλαχοῦ Ἀρχιμανδρίτης Ἀμφιλόχιος Μακρῆς, διατελέσας Ἡγούμενος τῆς ἱστορικῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί Πατριαρχικός Ἐξάρχος Πάτμου, ὅστις καί ἴδρυσε τήν ἐν τῇ Νήσῳ γυναικείαν Ἱερᾶν Μονήν Εὐαγγελισμοῦ Μπρός Ἡγαπημένον».

Ἡ χαροποιός εἶδηση μᾶς βρῆκε λίγο πρὶν ἀπό τό «τυπωθῆτω» τοῦ παρόντος τεύχους. Ὅποτε παραθέτουμε, πρὸς τό παρόν, ἕνα μικρό «κέρασμα», ἐπιφυλασσομένοι νά ἐπανέλθουμε μέ περισσότερα σέ προσεχές τεῦχος.

Ὁ ὄσιος Ἀμφιλόχιος
ὡς νέος εἶχε τὴν αὐτοθυσία,
ὡς μοναχός τὴν ἀκρίβεια,
ὡς λειτουργός τὴν εὐχαριστία,
ὡς πνευματικός τὴν οἰκονομία,
ὡς διδάσκαλος τὴν παράκληση,
ὡς χριστιανός τὴν εὐλάβεια,
ὡς ἄνθρωπος σέβιζε στὸν συνάνθρωπο,
ὡς Ἑλληνας τὴν ἀγάπη τῶν ἡρώων γιὰ τὴν πατρίδα
καὶ ὡς ὀρθόδοξος τό καύχημα τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ ζωῆς.

[Ἀπὸ τὸ βιβλίο *Πνευματικὴ Συμπόρευσις*, Γρηγορίου Μοναχοῦ Κουβαρίτου
(Καθηγουμένου Ἱ. Μ. Δοχειαρίου Ἁγίου Ὁρους), σ. 185]

ΤΟ ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΟ ΤΩΡΑ

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παύλου

Υπάρχουν πράγματα γιὰ τὰ ὁποῖα προσπαθεῖς νὰ ἀποφύγεις τό σχόλιο, ἀλλὰ καὶ πράγματα πού προκαλοῦν μέ τόν βαθμό τῆς ἀλαζονείας τους. Ἐνα τέτοιο εἶναι τό σχόλιο τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν μέ ἀφορμὴ τὴν συμφωνία τῶν Πρεσπῶν. Εἶπε ὅτι αὐτὴ ἡ συμφωνία δείχνει τὸν τρόπο μέ τὸν ὁποῖο σκέπτεται καὶ ἀντιμετωπίζει τὰ πράγματα ἡ παροῦσα Κυβέρνηση σέ σχέση μέ ἄλλες στό παρελθόν.

Πρόκειται κατ'ἀρχὴν γιὰ τὴν ἀνόητη προσπάθεια αὐτοπροβολῆς, αὐτολιβανίσματος, μᾶς προσπάθειας συγκρίσεως τοῦ τύπου «ἐμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι», ὅπου κοινός παρονομαστής εἶναι τό ὅτι ἐμεῖς τολμοῦμε, οἱ ἄλλοι δέν τόλμησαν. Βέβαια τό κύριο ἐρώτημα εἶναι τό τί τολμᾶτε!

Ὅταν ὅμως τό σκεφθεῖς λίγο καλύτερα, τότε καταλαβαίνεις ὅτι ὁ σημερινός

Ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν ἔχει δίκαιο. Μόνο πού οὔτε ὁ ἴδιος κατάλαβε πόσο δίκαιο ἔχει. Μᾶς σπρώχνει σέ μιά σύγκριση τοῦ χθές μέ τό σήμερα, τοῦ τότε μέ τό τώρα. Μιά σύγκριση ὅμως πού τελικὰ εἶναι συντριπτική γι'αὐτόν.

Ἄς ξεκινήσουμε ἀπὸ τό χθές, ἀπὸ τό τότε. Τότε ἡ Μακεδονία κινδύνευε. Τότε ἀπὸ τὴ μιά μεριά ἡ τουρκικὴ κατοχή, ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ Βούλγαροι κομιτατζῆδες. Στόχος κοινός. Νὰ ξεριζωθεῖ ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν Μακεδονία. Νὰ ξεριζωθεῖ ἡ Μακεδονία ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Νὰ ἀποκοπεῖ, μέ τὴν ἴδρυση τῆς βουλγαρικῆς ἐξαρχίας ἀπὸ τό Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Οἱ κάτοικοι τῆς Μακεδονίας νὰ χάσουν ἢ νὰ ἀρνηθοῦν τὴν ἑλληνικὴ τους συνείδηση, τὴν ἑλληνικὴ τους ταυτότητα, ἀλλιῶς ἔπρεπε νὰ φύγουν ἢ νὰ δολοφονηθοῦν.

Σέ αυτές τίς δύσκολες ὥρες τό Οἰκο-
κουμενικό Πατριαρχεῖο τοποθέτησε φω-
τισμένους καί δυνατούς Ἱεράρχες πού μέ
τό ἔργο καί τήν θυσία τους ἔγραψαν ὁ
καθένας τήν δική του ἱστορία. Τήν ἴδια
στιγμή ἓνα παλληκάρι ἀπό τήν Ἀθήνα,
μέ τήν οἰκογένειά του καί τά παιδιά του
καί καλά τακτοποιημένος, αἰσθάνεται
στά κατάβαθά του τόν κίνδυνο γιά τήν
Μακεδονία.

Ἦταν ἀπό τούς ἀνθρώπους ἐκείνους
πού ὁ λόγος τῶν προγόνων του «μπρός
τε καί πατρός τε καί τῶν ἄλλων προγόνων
ἀπάντων τιμιώτερόν ἐστιν ἡ πατρίς...»
συγκλόνηζε τήν ὑπαρξη του. Ὅποτε ὁ
ἕτερος λόγος «εἷς οἰωνός ἄριστος ἀμύ-
νεσθαι περί Πάτρης» τόν συνεγείρει καί
τόν ὀδηγεῖ στήν ἠρωϊκή ἀπόφαση νά
ἀφήσει τήν Ἀθήνα, τήν οἰκογένειά του,
τήν βόλεψη του καί νά φύγει κρυφά γιά
τήν Μακεδονία.

Καί ἐκεῖ πῆγε, ἀγωνίσθηκε καί τελι-
κά μαρτύρησε, γιά νά παραμείνει ἡ Μα-
κεδονία Ἑλληνική. Τό ὄνομα του, γιά νά
βοηθήσω λίγο τή μνήμη τοῦ Ὑπουργοῦ
τῶν Ἐξωτερικῶν, εἶναι Παῦλος Μελάς.

Ἀντιλαμβάνομαι βέβαια ὅτι αὐτό τό
ὄνομα ἀποτελεῖ ἕναν ἐφιάλτη γιά τόν κ.
Ὑπουργό, γιάτι χωρίς αὐτόν ἡ Μακεδονία
θά εἶχε ἴσως τελειώσει πολύ νωρίτερα.
Ἐάν δέν ὑπῆρχε λοιπόν αὐτός ὁ ἄνθρω-
πος, ἴσως δέν ὑπῆρχε καί πρόβλημα γιά
τόν κ. Ὑπουργό, ἀφοῦ δέν θά ὑπῆρχε
Μακεδονία. Αὐτά ὅμως τότε, χθές.

Σήμερα κάποια ἄλλα παλληκάρια δι-
όρθωσαν κατ'ἀρχήν τό λαθεμένο ρητό τῶν
ἀρχαίων καί τό μετέτρεψαν στήν σύγχρονη
ἐκφρασή του: «Εἷς οἰωνός ἄριστος ἀμύνε-
σθαι περί πάτρης». Σήμερα τήν ἐποχή τοῦ
διεθνισμοῦ καί τοῦ ἐθνομπεδενισμοῦ δέν
ἔχει νόημα ἡ Πατρίδα καί ὅποιος μιλάει
γιά Πατρίδα εἶναι ἀνόητος, εἶναι ἀκραῖος,
εἶναι φασίστας, εἶναι σωβινιστής.

Αὐτό πού ἔχει σημασία εἶναι ἡ πάρτη
μας. Ἡ παραμονή μας στήν ἐξουσία. Αὐτός
εἶναι ὁ ἄριστος οἰωνός. Ἔτσι κάποια
ἄλλα παλληκάρια, αὐτό πού ἀπεσόβησε
ὁ Παῦλος Μελάς μέ τήν θυσία του, τό
παρέδωσαν σήμερα ἀμαχητί. **Παρέδωσαν
τήν Μακεδονία σέ ἐκείνους πού δέν
τούς ἀνίκηει, γιάτι αὐτό ἐξυπηρετεῖ
τήν πάρτη τους.**

Παρέδωσαν ἓνα ὄνομα, δηλαδή τήν
ψυχή αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, τό στελέχωσαν μέ
μιά ἀνύπαρκτη ἱστορικά ἐθνότητα καί μέ
μιά ἀνύπαρκτη γλῶσσα, σέ πείσμα τῶν
ἱστορικῶν καί τῶν ἀρχαιολόγων, γιά νά
θεμελιώσουν ἔτσι γερά τόν ἀλυτρωτισμό
τῶν γειτόνων μας.

Καί τό χάρηκαν μέ τήν ψυχή τους,
χάρηκαν αὐτή τήν ἐκχώρηση καί τό γλέ-
ντησαν στόν τόπο πού ἀπό μόνοι τους
τόν βάπτισαν «Μακεδονία». Εἶναι ἄδικο,
εἶναι προδοσία καί ἔγινε πράξη.

Οἱ μόνοι πού χάρηκαν εἶναι οἱ Ἐμπο-
ροι τῶν Ἐθνῶν καί οἱ δικοί μας ἄρχοντες
γιάτι συνεργάστηκαν μαζί τους καί κατα-
γράφηκαν στήν λίστα τους. Στήν θλιβερή
λίστα τῶν Ἐμπόρων τῶν Ἐθνῶν. Αὐτό
εἶναι ἡ σύγχρονη πολιτική ἀντίληψη.

Αὐτό εἶναι τό σήμερα γιά τό ὅποιο
καυχᾶται ὁ Ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν,
πού πῆγε φορώντας καί τό ψάθινο κα-
πελάκι γιά νά μὴν τόν κάψει ὁ ἥλιος τῆς
δικαιοσύνης. Διαφωνεῖς μαζί τους; Εἶσαι
ἀκραῖος, εἶσαι ἀκροδεξιός.

Ἀκραῖος καί ἀκροδεξιός λοιπόν ὁ Ἑλύ-
της, ὁ Μίκης Θεοδωράκης, ὁ Ἴων Δρα-
γούμης, τό 86% τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ; Ἐάν
αὐτό εἶναι ἀλήθεια, ἐάν ἐσπρωξαν τήν
πλειοψηφία τοῦ Λαοῦ νά γίνουν ἀκραῖοι,
τότε ἢ εἶναι ἀποτυχημένοι ἢ αὐτοί ἀπό
μόνοι τους ἔμειναν στήν ἄκρη. Στήν ἄκρη
τῆς προδοσίας καί ὄχι τῆς φιλοπατρίας.

Ἐάν ὀνομάζω αὐτή τή συμφωνία προ-
δοτική εἶναι γιάτι δίνει τό δικαίωμα στους

κατακτητές νά ἐπικυρώσουν τήν κατάκτησή τους μέ δημοψήφισμα, γεγονός τό ὁποῖο στεροῦν ἀπό τό δικό μας τόν λαό.

Ὁ ἀριστεροχουντισμός τοῦ Μίκη Θεοδωράκη [σημ. «Π»: ἐννοεῖται ὁ ἀριστεροχουντισμός, γιά τόν ὁποῖο εἶχε μιλήσει ὁ Μίκης Θεοδωράκης] σέ ὄλο τό φρικτό μεγαλεῖο του. Φίμωσαν τό λαό ἐν μέσῳ δημοκρατίας. Μιά κλίκα ἀνθρώπων μπορεῖ νά ἔχει λόγο, ἀλλά ὄχι ὁ λαός. Τούς φτάνουν τά συγχαρητήρια τῶν Ἐμπόρων τῶν λαῶν δέν τούς χρειάζεται ὁ λαός. Αὐτοί εἶναι τό κράτος.

Καί ἡ κατάπτωση συνεχίζεται. Ἐπιχειροῦν νά παραπλανήσουν τό λαό μέ μερικές λίστες καλλιτεχνῶν κλπ. προκειμένου νά στηρίξουν τό ἀνοσιούρηγμα τους. Ἀλλά ὁ ἕνας μετά τόν ἄλλο ἀπό τούς δῆθεν ὑπογράψαντες δηλώνει ἄγνοια ἢ ἀνακαλεῖ τήν ὑπογραφή του! Ἀναφέρει τό κρατικό ραδιόφωνο μιά ἄλλη λίστα ξένων, ἀλλά ἀποσιωποῦν τίς λίστες τῶν

ἐπιστημόνων Ἑλλήνων καί ξένων πού παλαιότερα ἀπευθύνθηκαν στόν Πρόεδρο τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν στηρίζοντας τήν Ἑλληνικότητα τῆς Μακεδονίας ἢ τίς ομάδες τῶν νομικῶν πού ἐξηγοῦν τήν ἀντισυνταγματικότητα τῆς «συμφωνίας» τῶν Πρεσπῶν. Ἐάν χρειάζονται στήριξη τότε δέν ὑπάρχει καλύτερη στήριξη ἀπό αὐτή πού παρέχει ἕνα δημοψήφισμα. Ἄς τό τολμήσουν.

Τά πράγματα εἶναι πλέον πολύ καθαρά. **Τότε τό φρόνημα ἦταν ἡρωικό καί ὁδήγησε στήν θυσία. Τώρα, σήμερα εἶναι ἐνδοτικό καί ὁδηγεῖ στήν προδοσία.** Ξέρουμε πολύ καλά ὅτι καί ἄλλες πολιτικές δυνάμεις στό παρελθόν συμφώνησαν στήν σύνθετη ὀνομασία πού νά περιέχει τή λέξη Μακεδονία.

Δέν μᾶς ἐξαπατοῦν οἱ σημερινές καιροσκοπικές δηλώσεις κανενός. Ἀπλά ἐκεῖνοι τελικά ΔΕΝ τόλμησαν! Ἐσεῖς κ. Ὑπουργέ, τολμήσατε!

ΚΙΝΔΥΝΟΙ, ΕΚΤΡΟΠΕΣ ΚΑΙ ΑΣΤΟΧΙΕΣ ΣΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ*
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ,
Βούλας, Βουλιαγμένης & Βάρης κ. Παύλου Α΄

Ἀγαπητοί μοι ἀδελφοί ἐν Χριστῷ,
 Τό Διαδίκτυο ἀποτελεῖ ἕνα μέσον, τό ὁποῖο θά μπορούσε εἴτε νά ἀξιοποιηθεῖ θετικά εἴτε νά λειτουργήσει καταστροφικά. Ἡ τοπική μας Ἐκκλησία, ὅπως καί ἄλλες Ἱερές Μητροπόλεις, δραστη-

ριοποιεῖται στόν χῶρο τοῦ Διαδικτύου μέσῳ τῆς ἠλεκτρονικῆς σελίδας της, κάτι πού θεωροῦμε ὅτι ἀποτελεῖ χρέος τῆς ποιμαντικῆς διακονίας μας στή σημερινή τεχνολογική ἐποχή.

Ποιοί εἶναι οἱ κίνδυνοι τοῦ Διαδικτύου

* Εἰσήγηση τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Παύλου Α΄ στό «Δεύτερο Διεθνές Συνέδριο Ψηφιακῶν Μέσων καί Ὁρθόδοξης Ποιμαντικῆς», πού πραγματοποιήθηκε 18-21 Ἰουνίου 2018. Ἡ εἰσήγηση εἶναι ἀναρτημένη στό <http://www.imglyfadas.gr/portal/gr/details.asp?cdPro={A4CD3EBA-CADA-47A2-A1FC-C39720BC4AC}>, ὅπου εὐρίσκονται καί οἱ παραπομπές.

Οἱ ὑπογραμμίσεις εἶναι τοῦ συγγραφέως.

ου. Ένας κίνδυνος είναι ο κίνδυνος από τις αίρέσεις. Τό Διαδίκτυο διευκολύνει τί δράση τών αίρετικών και παραθρησκευτικών ομάδων, οί όποίες δροϋν μέ διάφορα προσωπεία για νά εμπλέξουν άνυποψίαστους άνθρώπους στά δίχτυα τους. Οί αίρέσεις και οί σέκτες έχουν βρεϊ στό Διαδίκτυο τό πλέον πρόσφορο έδαφος για νά παραπλανήσουν. Η παραπλάνηση γίνεται σήμερα ταχύτατα και ύπουλα μέσφ ιστοσελίδων, blogs, chat rooms, Facebook, Skype κ.τ.λ. Παρατηρείται, μάλιστα, τό τραγικό φαινόμενο, κείμενα, μέθοδοι και δράσεις αίρετικών και παραθρησκευτικών ομάδων νά εϊσχωροϋν σέ Όρθόδοξες ιστοσελίδες, άκόμη και σέ ιστοσελίδες κληρικών. Άναγκαία όχι μόνον ή κατήχηση, αλλά και ή διαρκής έπαγρύπνηση και έξειδικευμένη άντιαιρετική ένημέρωση.

Στήν ψηφιακή έποχή μας οί σέκτες αναδιοργανώνονται στόν κυβερνοχώρο, τοποθετοϋνται σέ δίχτυα, οργανώνονται κάτω από νέα σχήματα και έτσι διαφεύγουν τών νομικών τους εϋθυνών. Και όχι μόνον αυτό. Κινοϋνται και έπιθετικά. Συχνά έπιτίθενται έναντίον Όρθοδόξων Χριστιανικών ιστοσελίδων και μέ άπειλές τίς αναγκάζουν νά «κατεβάσουν» ένημερωτικά άντιαιρετικά κείμενα. Άναγκαίο όσο ποτέ τό άγωνιστικό φρόνημα.

Ένας άλλος κίνδυνος είναι ο κίνδυνος πού προέρχεται από τά μέσα κοινωνικής δικτύωσης (social media). Τά μέσα κοινωνικής δικτύωσης έχουν τεράστια έξάπλωση τά τελευταία χρόνια. Οί χρήστες του Facebook μόνον, ξεπερνοϋν τά 2 δισεκατομμύρια. Τά μέσα κοινωνικής δικτύωσης, θά μπορούσαν νά γίνουν άποδεκτά στό βαθμό πού δέν έχουν έγγενή προβλήματα και χρησιμοποιοϋνται μέ τρόπο σωστό, μετρημένο

και εϋλογημένο. Στήν άντίθετη περίπτωση όμιλοϋμε για λανθασμένη χρήση, κατάχρηση και χρήση διάτρητων συστημάτων, όπως τό Facebook.

Οί ιστοσελίδες κοινωνικής δικτύωσης έχουν όρθως χαρακτηριστεί «παγκόσμιο καταναλωτικό φαινόμενο». Κατανάλωση θεαμάτων, εϊκόνων, άνθρώπων. Οί άνθρωποι γίνονται προϊόντα προς κατανάλωση. Στίς εϊκονικές κοινότητες κυριαρχεί ή ψευδαίσθηση τής έγγύτητας και προωθοϋνται οί ρηχές, έπιφανειακές σχέσεις. Συχνά τό άνθρώπινο πρόσωπο άπεμπολείται και ο έαυτός τοποθετείται στό κέντρο. Άποτέλεσμα: τό ήλεκτρονικό κουτσομπολιό, ή καλλιέργεια έγωϊσμοϋ, κενοδοξίας, αυταρέσκειας και φθόνου.

Έρευνες έχουν συνδέσει τί χρήση μέσων κοινωνικής δικτύωσης μέ ψυχιατρικές διαταραχές. Έρευνα τής Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Pittsburgh μεταξύ 1787 νέων 19-32 έτων κατέδειξε ότι «όσο περισσότερο χρόνο περνοϋν οί νέοι στά μέσα κοινωνικής δικτύωσης, τόσο περισσότερο αυξάνονται οί πιθανότητες νά πάθουν κατάθλιψη... Η έκθεση στά μέσα κοινωνικής δικτύωσης μπορεί νά προκαλέσει κατάθλιψη, ή όποία όδηγει σέ μεγαλύτερη χρήση αυτών τών μέσων». Άλλη έρευνα του Πανεπιστημίου Michigan έδειξε ότι όσο περισσότερο χρησιμοποιοϋσαν οί νέοι τό Facebook, τόσο χειρότερα ένιωθαν. Άλλη έντελεχής μελέτη σέ δείγμα 5.208 ένηλίκων βρήκε ότι ή χρήση του Facebook συνδέεται μέ άρνητικές έπιπτώσεις για τήν ψυχική και τί σωματική υγεία. Και αρκετές άλλες μελέτες συνδέουν τήν παρατεταμένη χρήση μέσων κοινωνικής δικτύωσης μέ κατάθλιψη και μέ άγχος. Άλλες μελέτες τονίζουν ότι ή χρήση του Facebook μπορεί νά προκαλέσει αισθήματα ζή-

λιας. «Η χρήση του Facebook, ως μέσου παρακολούθησης, γεννά αίσθήματα φθόνου, που οδηγούν στην κατάθλιψη».

Πολλές μελέτες έρευνητών συνδέουν τη χρήση του Facebook με ναρκισσισμό. Δεν άποροϋμε για αυτό. Η έννοια της αυτοπροβολής μέσω ενός προφίλ και μέσω ανάρτησης φωτογραφιών, τό κυνήγι των "like" και των εικονικών φίλων κάθε άλλο παρά ταπεινό Όρθόδοξο ήθος φανερώνει. Βρέθηκε ότι δραστηριότητες στά μέσα κοινωνικής δικτύωσης, όπως «ή ανάρτηση ενημερώσεων (updates) και φωτογραφιών, είναι αναμφίβολα ένδειξεις ναρκισσισμού». «Τό Facebook μπορεί νά θεωρηθεί μιά "έγωκεντρική" ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης...διότι επιτρέπει στους ανθρώπους νά παρουσιάζουν τόν έαυτό τους χρησιμοποιώντας άτομικά προφίλ και αναρτήσεις στόν τοίχο». «Όλες οί πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης, όπου ή παρουσία του έαυτού είναι ή κύρια δραστηριότητα του χρήστη, προκαλούν ή τουλάχιστον προωθούν **ναρκισσιστική συμπεριφορά**».

Ψυχιατρική μελέτη τονίζει ότι «κάποιες ιδιάζουσες μορφές επικοινωνίας μέσω ύπολογιστή, όπως τό Facebook ή οί διαδικτυακές συνομιλίες (chats) μπορεί νά συμβάλλουν στή **δημιουργία ψυχωτικών έμπειριών**» και έπισημαίνει ότι «ή κατακόρυφη αύξηση της χρήσης του Διαδικτύου και οί πιθανές ψυχοπαθολογικές έπιπτώσεις αποτελούν ένα νέο φαινόμενο της έποχής μας».

Έχει αποδειχθεί ότι τά μέσα κοινωνικής δικτύωσης και ιδιαίτερος τό Facebook έχουν **έθιστικό χαρακτήρα**. Υπάρχει, μάλιστα, «αύξανόμενη έπιστημονική τεκμηρίωση ότι ή υπερβολική χρήση ιστοσελίδων κοινωνικής δικτύωσης μπορεί νά οδηγήσει σέ συμπτώματα που **συνδέονται μέ έθισμό σέ ούσίες**».

Συχνά οί χρήστες του Facebook κάνουν ψεύτικη παρουσίαση του έαυτού τους, ψεύδονται ή δημιουργούν ψεύτικα προφίλ. Άλλη άρνητική συνέπεια, ή ύποκρισία. Ό λεγόμενος ψευδής έαυτός του Facebook, ή ψευδής παρουσίαση του έαυτού, αποτελεί φαινόμενο, τό όποιο αυξάνεται συνεχώς και μπορεί νά συνδεθεί, μεταξύ άλλων, και μέ τίς όλοένα και πιό συχνές **περιπτώσεις μοιχείας έξαιτίας του Facebook**. Άμερικανοί δικηγόροι, που ασχολούνται μέ διαζύγια, αναφέρουν ότι «όλο και περισσότεροι σύζυγοι χωρίζουν έξαιτίας δεσμών που ξεκινούν στό Facebook». «Στό ένα τρίτο από όλες τίς ύποθέσεις διαζυγίων τό 2011 αναφερόταν ή λέξη "Facebook"», σύμφωνα μέ στοιχεία της Άμερικανικής Άκαδημίας Δικηγόρων Οικογενειακού Δικαίου. Τά ψεύτικα προφίλ στό Facebook άνέρχονται σέ δισεκατομμύρια. Έπιπλέον, έγκληματικές και έξτρεμιστικές όργανώσεις δροϋν μέσω ψεύτικων προφίλ στό Facebook.

Έιδικότερη προσοχή χρειάζονται τά παιδιά. Ειδικοί στην Έλλάδα και στό έξωτερικό προειδοποιούν ότι «**τά κοινωνικά δίκτυα δεν είναι χώρος για μικρά παιδιά**». Και όμως, όπως διαβάσαμε, ένας στους δύο Έλληνες γονείς επιτρέπει στό παιδιά του νά χρησιμοποιούν τά λεγόμενα κοινωνικά δίκτυα πρίν από τά 13 τους χρόνια! Είναι σημαντικό ότι ό πρώην πρόεδρος του Facebook έξηγει «μέ ποιόν τρόπο τά κοινωνικά δίκτυα άγκιστρώνουν σκοπίμως τούς χρήστες και δυνητικά βλάπτουν τόν έγκέφαλό μας». «Ένας θεός ξέρει τί κάνει στους έγκεφάλους των παιδιών μας», τονίζει. Πρίν από δέκα χρόνια δημοσιεύτηκαν τά σοκαριστικά στοιχεία έρευνας: τό 90% των παιδιών ήλικίας 8-16 έτών δήλωσαν ότι είχαν δεϊ πορνογραφικό ύλικό,

ενώ προετοιμαζαν τις σχολικές εργασίες τους.

Τραγικά τὰ ἀποτελέσματα ἔρευνας στὴν Αὐστραλία. Τό 50% ἀπό τις φωτογραφίες παιδιῶν, πού ἀναρτῶνται ἀπό τὰ ἴδια ἢ ἀπό τούς γονεῖς τους στό Facebook, **καταλήγουν σέ ἱστοσελίδες παιδικῆς πορνογραφίας. Μέσω Facebook, ἐπίσης, «ψαρεύουν» οἱ παιδοφιλοὶ τὰ θύματά τους.** Ἄλλη πρόκληση στό Facebook καλεῖ τὰ παιδιά νά ἐξαφανιστοῦν γιά 48 ὥρες μέ ἀντάλλαγμα ὑψηλό σκόρ.

Στούς εἰκονικούς κόσμους διαπράττονται βίαια ἐγκλήματα: **βιασμοί, ἀνθρωποκτονίες, παιδοφιλίες.** Ἡ ψηφιακή βία ἔχει ἀντίκρισμα σέ κρούσματα βίας στὴν πραγματική ζωή. Ἀκούσαμε στίς εἰδήσεις: κινηματογράφησε τό βιασμό τοῦ θύματός του καί τόν ἀνέβασε στό Facebook!

Στά ἀνωτέρω νά προσθέσουμε καί τόν σοβαρότατο κίνδυνο τῆς αὐτοκτονίας, εἴτε λόγω Διαδικτυακοῦ ἐκφοβισμού (cyberbullying), εἴτε λόγω προωθήσεώς της στό Διαδίκτυο. Χιλιάδες ἱστοσελίδες παρέχουν πληροφορίες σχετικά μέ τόν σχεδιασμό καί τὴν ὀργάνωση αὐτοκτονίας. Ἱστοσελίδες καί φόρουμ παρακινοῦν σέ αὐτοκτονία ἢ καί τὴ διευκολύνουν. Ἄλλά καί **ὁμάδες αὐτοκτονίας στό Facebook.** Μέ μὴ ἀναστρέψιμα, κάποιες φορές, ἀποτελέσματα.

Ἡ κατάσταση εἶναι πραγματικά ἀνεξέλεγκτη.

Εἶναι γνωστό ὅτι ἡγετικά στελέχη τοῦ Facebook ἀποχωροῦν τό ἓνα μετά τό ἄλλο, ἔχοντας κατανοήσει «ἀπό μέσα» τὰ προβλήματα. Εἶναι ἐντυπωσιακή ἡ δήλωση τοῦ πρώην ἀντιπροέδρου τοῦ Facebook ὅτι τὰ μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης **«διαβρώνουν τὰ βασικά θεμέλια τοῦ τρόπου συμπεριφορᾶς τῶν ἀν-**

θρώπων» καί ἡ δημόσια ὁμολογία του ὅτι αἰσθάνεται «τεράστια ἐνοχή» γιά τὴ δημιουργία ἐργαλείων, τὰ ὁποῖα **«διαλύουν τόν κοινωνικό ἴστό».** **«Δέν χρησιμοποιοῦ πιά αὐτὰ τὰ μέσα»,** εἶπε. «Τὰ παιδιά μου δέν ἐπιτρέπεται νά τὰ χρησιμοποιοῦν».

Πρώην συντονίστρια τοῦ Facebook ἀποκαλύπτει αὐτό πού εἶναι γνωστό στους χρήστες τοῦ Facebook: «Σίγουρα πρέπει νά εἶσαι προετοιμασμένος νά δεῖς ὅ,τιδήποτε μετά ἀπό ἓνα μόλις κλίκ. **Μπορεῖ νά «χτυπηθεῖς» ἀπό πράγματα πολὺ γρήγορα, χωρίς προειδοποίηση».**

Πρώην Διευθύνοντες Σύμβουλοι καί πρώην ἐργαζόμενοι στό Facebook καί τὴ Google, εἰδικοί στὴν τεχνολογία, ἀνήσυχτοι γιά τὰ ἐπιβλαβῆ ἀποτελέσματα τῶν κοινωνικῶν δικτύων, συνασπίστηκαν καί δημιούργησαν μίαν ἔνωση μέ τὴν ὀνομασία «Κέντρο γιά μίαν Ἀνθρωποκεντρική Τεχνολογία». Τό Κέντρο, μεταξύ ἄλλων, διοργανώνει ἐκστρατείες ἐκπαίδευσης παιδιῶν, γονέων καί ἐκπαιδευτικῶν γιά τούς κινδύνους ἀπό τὴν τεχνολογία καί τὴν ὑπερβολικὴ χρήση τῶν μέσων κοινωνικῆς δικτύωσης. Στόχος τους **«νά προστατεύσουν τούς νέους ἀπό τὴν ψηφιακὴ χειραγώγηση καί ἐκμετάλλευση».**

Ἐπιγραμματικά ἀναφέρουμε: παραμέληση οἰκογένειας καί φίλων, ἐγωκεντρικὴ ἀπομόνωση καί αἰσθήματα μοναξιάς, ἀργολογία, σπατάλη τοῦ χρόνου πού ἀποτελεῖ δῶρο τοῦ Θεοῦ, περισπασμός τοῦ νοός, ἀπόκτηση καί καλλιέργεια τοῦ ἐκκοσμηκευμένου ἥθους τοῦ "like", ἀλλοίωση τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανικοῦ φρονήματος, πρόκληση πειρασμῶν, σταδιακὴ ἐξοικείωση μέ τό ἀνῆθικο, τό αἰσχρὸ, τό διεστραμμένο. Ἡ ἀνθρώπινη ἐπικοινωνία χάνεται, τό ἴδιο καί

τό εκκλησιαστικό φρόνημα. Ἡ εἰκονική ζωή ἐπηρεάζει τὴν πραγματικὴ ζωή καὶ εἶναι ὄρατός ὁ κίνδυνος ἢ εἰκονικὴ ζωή νὰ ὑποκαταστήσει τὴν πραγματικὴ ζωή.

Σὲ ὅλα τὰ προαναφερθέντα πρέπει νὰ προστεθεῖ καὶ τὸ θέμα τῆς παραβιάσεως τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς καὶ τῆς συλλογικῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως προσωπικῶν δεδομένων. Τὸ Facebook ἔχει χαρακτηριστεῖ ὡς **«ἐταιρεία παρακολουθήσεων, κατασκοπείας, φακελώματος»**. Μετά τὸ σκάνδαλο ὑφαρπαγῆς προσωπικῶν δεδομένων ἑκατομμυρίων χρηστῶν, ξεκίνησε τὸν Μάρτιο τοῦ 2018 ἐκστρατεία μὲ τὸν τίτλο: **«Ἦρθε ἡ ὥρα. Διαγράψτε τὸ Facebook»**. Τὴν ἐκστρατεία ξεκίνησε ὁ συνιδρυτής θυγατρικῆς ἐταιρείας τοῦ Facebook , ὁ ὁποῖος καλεῖ τοὺς χρῆστες τοῦ Facebook νὰ διαγράψουν τὸ λογαριασμό τους. Τὸν Μαῖο 2018 ὁμάδες ἀκτιβιστῶν ξεκίνησαν ἄλλη ἐκστρατεία γιὰ τὴ διάλυση τοῦ Facebook.

Τὸ Facebook ἔχει παρελθόν παραπλανήσεως τῶν χρηστῶν του, χρησιμοποιεῖται ὡς μέσο ἀπάτης καὶ σύμφωνα μὲ τίς δηλώσεις πρῶην στελέχους του: **«Δέν τὸ συνειδητοποιεῖτε, ἀλλὰ σᾶς προγραμματίζουν...ὅμως τώρα πρέπει νὰ ἀποφασίσετε πόσα εἶστε διατεθειμένοι νὰ παραχωρήσετε, πόση ἀπὸ τὴ διανοητικὴ σας ἀνεξαρτησία»**.

Ὅταν ἄνθρωποι χωρὶς θεολογικὴς ἀνησυχίες ἀντιλαμβάνονται τὰ προβλήματα, μποροῦμε ἐμεῖς νὰ ἀδιαφοροῦμε καὶ νὰ ἐμπιστευόμεθα ἕνα διάτρητο σύστημα;

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις μας πρόσφατα ἐξέδωσε ἕναν τόμο μὲ τίτλο **«Facebook: μέσο κοινωνικῆς δικτύωσης ἢ διάλυσης;»**. Ὁ τόμος ἀποτελεῖται ἀπὸ 48 ἐνδεικτικὰ κείμενα πρὸς προβληματισμό καὶ κατατίθεται συμπληρωματικά καὶ στό παρόν Συνέδριο. Συμφωνοῦμε καὶ

ἐμεῖς μὲ τὸν Ἅγιο Κρήτης, ὁ ὁποῖος κάνει λόγο γιὰ **«τοὺς κινδύνους, τὰ κακὰ καὶ τὰ σκάνδαλα, τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατόν νὰ προκληθοῦν εἰς τὴν Ἐκκλησία»** ἀπὸ τὴ χρήση τοῦ Facebook. Καὶ βεβαίως μᾶς ἐκφράζει καὶ ἡ σχετικὴ ἐγκύκλιος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου. Γι' αὐτὸ **ἀποτρέπουμε κληρικούς καὶ λαϊκούς ἀπὸ τὴ χρήση τοῦ Facebook, διότι, ὅπως** κατεδείχθη στὴν παρούσα εἰσήγηση, ἢ ὁποῖα βασίστηκε σὲ πορίσματα ξένων ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν καὶ μελετῶν, **τὸ Facebook ἀποτελεῖ ἕνα διάτρητο σύστημα πού μπορεῖ νὰ ἀποβεῖ ἰδιαίτερος ἐπικίνδυνος καὶ κατὰ τὴ γνώμη μας πνευματικὰ ἐπιζήμιος**.

Ἔχοντας παραθέσει κάποιους ἀπὸ τοὺς κινδύνους, ἐκτροπές καὶ ἀστοχίες στὴ χρήση τοῦ Διαδικτύου, θὰ θέλαμε, κατακλείοντας, νὰ τονίσουμε τὴ σημασία τῆς προλήψεως, ἢ ὁποῖα ἀρχίζει μὲ τὴν ἐνημέρωση καὶ τὴν εὐαισθητοποίηση. Ἐκινώντας ἀπὸ τὰ παιδιά, ἐπισημαίνουμε τὴν ἀνάγκη τῆς ἐν Χριστῶ παιδαγωγίας τους, τὴν ἐπαγρύπνηση γονέων καὶ ἐκπαιδευτικῶν, τὴν κατάλληλη ψηφιακὴ ἐκπαίδευσή τους, τὴν ἐφαρμογὴ ὁρίων στὴν παιδαγωγία, ἀλλὰ καὶ στὴ χρήση τοῦ Διαδικτύου, τὴν διαρκῆ ἐπίβλεψη καὶ τὴν καθοδήγησή τους πρὸς τὸ καλὸ καὶ τὸ ὠφέλιμο. Ἦς μὴν ξεχνοῦμε βέβαια: ἐθισμένοι γονεῖς, ἐθισμένα παιδιά.

Οἱ Ὁρθόδοξοι πιστοὶ μας θὰ πρέπει νὰ διδαχθοῦν καὶ νὰ κατανοήσουν ὅτι **ἐμεῖς χρησιμοποιοῦμε τὸ Διαδίκτυο, ὄχι τὸ Διαδίκτυο ἐμᾶς**. Καὶ πρέπει νὰ τὸ χρησιμοποιοῦμε εὐλογημένα, μὲ ἐγκράτεια καὶ φόβο Θεοῦ. Δέν εἶμεθα ψηφιακές ὀντότητες. Εἶμεθα ἄνθρωποι πού ἀγωνίζομεθα νὰ ἔχουμε κοινωνία μὲ τὸν Θεό καὶ μὲ τοὺς ἄλλους. Καὶ ἡ κοινωνία πραγματώνεται μόνον μέσα στὴν Ἐκκλησία διὰ τῶν Μυστηρίων.

Τά Μυστήριά μας δέν εἶναι θεάματα πρὸς κατανάλωση, οὔτε μποροῦν νά εἶναι εἰκονικά. Ἡ ἐπίσκεψη τῶν πιστῶν σέ ἱστοσελίδες, ὅπως ἐπισημαίνει ἡ ἐγκύκλιος τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, δέν ἀναπληρώνει τή συμμετοχή μας στή λειτουργική ζωή, οὔτε ἀποτελεῖ εἰ-

δος ἢ ἐκδίλωση πίστεως. Δέν ὑπάρχουν ἠλεκτρονικά Μυστήρια. Δέν ὑπάρχουν ἠλεκτρονικοί πιστοί. Ὑπάρχουν μόνον πραγματικοί πιστοί, οἱ ὅποιοι μποροῦν νά κάνουν εὐλογημένη χρήση τοῦ Διαδικτύου, ἀλλά χωρίς νά χάνουν τό κέντρο. Καί τό κέντρο εἶναι πάντα ὁ Χριστός.

ΣΥΝΤΟΜΗ ΚΡΙΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ*

τῆς «Συνάξεως γιά τήν Ὁρθοδοξία»

(Αρχμ. Ἀθανάσιος Ἀναστασίου, Αρχμ. Σαράντης Σαράντος,

Πρωτοπρ. Γεώργιος Μεταλληνός κ.ἄ.)

[...]

Γ) Τά ψηφισθέντα κείμενα, οἱ τελικές ἀποφάσεις τῆς Συνόδου ἔχουν σοβαρό ἔλλειμμα Ὁρθοδοξίας, διότι,

α) Ὅπως ὀρθά ἐπισημάνθηκε δέν ἀντιμετωπίσθηκε κανένα δογματικό ζήτημα, ζήτημα δηλαδή πού νά ἀφορᾶ στή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, δέν ὀριοθετήθηκε ἡ Ὁρθή Πίστη τῆς Ἐκκλησίας ἔναντι τῶν αἵρέσεων, δέν καταγνώσθηκαν μέ δογματικούς ὅρους οἱ αἵρετικές κακοδοξίες πού κυριαρχοῦν στόν δυτικό «χριστιανικό» κόσμο. Οἱ λέξεις «αἵρεσις» καί «αἵρετικοί» εἶναι ἀποῦσες στά τελικά κείμενα.

β) Στό κείμενο «Ἡ ἀποστολή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τόν σύγχρονον κόσμον» γίνεται λόγος γιά ζητήματα πού δέν ἀφοροῦν ἄμεσα στή σωτηρία μας. Τά ζητήματα αὐτά παρουσιάζονται σέ εἰδικά κεφάλαια ὅπως «Περί ἐλευθερίας καί εὐθύνης», «Περί εἰρήνης καί δικαιοσύνης», «Περί εἰρήνης καί ἀποτροπῆς τοῦ πολέμου», «Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἔναντι τῶν διακρίσεων» «Ἡ ἀποστολή τῆς Ὁρθοδόξου

Ἐκκλησίας ὡς μαρτυρία ἀγάπης ἐν διακονίᾳ». Πρὸς ἄρσιν παρεξηγήσεων τονίζουμε ὅτι ὅλα αὐτά τά θέματα ἀντιμετωπίζονται μέσα στήν ἀγία Γραφή καί τή διδασκαλία τῶν ἀγίων Πατέρων, οἱ ὅποιοι μέ παρηρσία ἔλεξαν τήν ἀδικία τῶν πλουσίων καί τῶν ἀρχόντων. Ὅλες οἱ τοπικές καί Οἰκουμενικές Σύνοδοι, πού ἔχουν γίνει μέχρι τώρα, ἀσχολήθηκαν πάντοτε μέ θέματα δογματικά, ποιμαντικά, κανονιστικά ἀποβλέποντας στήν ἀσφαλῆ ὁδό τῆς σωτηρίας τῶν Ὁρθοδόξων. Ποτέ Μεγάλες Σύνοδοι δέν ἀσχολήθηκαν μέ θέματα παρόμοια μέ τά ἀνωτέρω οὔτε ἔκαναν τέτοιες τοποθετήσεις, οἱ ὁποῖες σέ μεγάλο βαθμό θυμίζουν τίς διακηρύξεις καί τίς ἀρχές τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν. Οἱ συνοδικές αὐτές διακηρύξεις μετακινοῦν τό κέντρο βάρους τοῦ σκοποῦ τῆς Συνόδου ἀπό τή σωτηριώδη γιά τόν ἄνθρωπο ἀποστολή της σέ ἐκκοσμικευμένες προτεραιότητες συμβατές μέ τά διεθνή συμφέροντα.

γ) Στό κείμενο «Τό Μυστήριον τοῦ Γάμου καί τά Κωλύματα αὐτοῦ» κατα-

* Ἀπό τὸ blog orthros.eu. Τό κείμενο ἀποτελεῖ τμήμα εὐρύτερου ἄρθρου μέ τίτλο «Σύντομη κριτική ἀποτίμηση τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης καί ἡ σημασία τοῦ βιβλίου τοῦ Μητροπολίτου Ναυπιάκτου κ. Ἱεροθέου "Ἡ ἀγία καί Μεγάλη Σύνοδος στήν Κρήτη"».

πατήθηκε ο 72ος Κανών της Πενθέκτης Οικουμενικής Συνόδου, επιτρέποντας συνδικῶς τόν γάμο ὀρθοδόξων μέ αἰρετικούς «ἐν πνεύματι ποιμαντικῆς διακρίσεως». Αὐτή ἡ τοποθέτηση θά ἔχει ὡς συνέπεια τήν ἀκόμη περισσότερο ἄμβλυση τῆς ὀρθοδόξου συνειδήσεως τῶν πιστῶν, ἐνῶ μέ ἀφορμή τήν ἀπόφαση αὐτή πολλοί ἐκ τῶν συμμετεχόντων στή Σύνοδο ἱεραρχῶν κατέληξαν στό συμπέρασμα ὅτι, ἐφόσον εὐλογοῦμε τό γάμο ὀρθοδόξου – ἑτεροδόξου, σημαίνει ὅτι δεχόμεθα τό βάπτισμα τῶν ἑτεροδόξων, ἐνῶ πιό «προχωρημένη» ἄποψη διατυπώθηκε ἀπό ἄλλους, ὅτι γι' αὐτό ἐπίσης θά μπορούμε νά τοὺς δίδουμε ἀνεπιφυλάκτως τή Θεία Εὐχαριστία!

δ) Ἡ θλιβερότερη γιά τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀπόφαση εἶναι αὐτή τοῦ βου Κεϊμένου «Σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μέ τόν λοιπόν χριστιανικόν κόσμον». Στήν ἀρχική μορφή τοῦ Κεϊμένου περιλαμβανόταν ἡ φράση: «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀναγνωρίζει τήν ἱστορικήν ὑπαρξιν ἄλλων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καί κοινοτήτων μί εὐρισκομένων ἐν κοινωνίᾳ μετ' αὐτῆς». Ἡ ἑλληνική ἀντιπροσωπεία τῶν ἱεραρχῶν κατέθεσε πρόταση τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν Σύνοδο τῆς Κρήτης σύμφωνα μέ τήν ὁποία ἡ σχετική φράση ἔπρεπε νά διαμορφωθεῖ ἔτσι: «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία γνωρίζει τήν ἱστορικήν ὑπαρξιν ἄλλων χριστιανικῶν ὁμολογιῶν καί κοινοτήτων μί εὐρισκομένων ἐν κοινωνίᾳ μετ' αὐτῆς». Δυστυχῶς ἡ πρόταση αὐτή δέν ἔγινε ἀποδεκτή, καί ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας, πού παρευρέθηκε στήν Κρήτη, ὑπερβαίνοντας τήν ἐξουσιοδότηση τῆς ἱεραρχίας, κατέθεσε τήν ἀκόλουθη πρόταση: «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποδέχεται τήν ἱστορικήν ὀνομασίαν τῶν μί εὐρισκομένων ἐν κοινωνίᾳ μετ' αὐτῆς ἄλλων ἑτεροδόξων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καί Ὁμολογιῶν»,

ἡ ὁποία καί ἔγινε ἀποδεκτή μέ χειροκροτήματα.

Μέ τή διακήρυξη αὐτή ἀποδόθηκε ἐκκλησιαστικότητα στόν Παπισμό, στοὺς Μονοφυσίτες, Ἀγγλικανούς καί τίς ἄλλες προτεσταντικές παραφυάδες.

[...]

III. Ἡ Σύνοδος τῆς Κρήτης δέν ἀποτελεῖ συνέχεια τῶν Μεγάλων Συνόδων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

Ἐπανερχόμενοι στήν τελική ἀποτίμησή μας γιά τή Σύνοδο τῆς Κρήτης νομίζουμε ὅτι ἡ Σύνοδος αὐτή δέν ἀποτελεῖ ὑπόκαμμίαν ἐννοια συνέχεια τῶν Μεγάλων Συνόδων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διότι μέ τίς ἀποφάσεις της:

α) Δέν διακηρύσσει τήν ἀπόλυτη μοναδικότητα, τήν ἀποκλειστικότητα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. **β)** Δέν στερεώνει στίς συνειδήσεις τῶν πιστῶν τό Ὁρθόδοξο φρόνημα. **γ)** Δέν καταδικάζει τίς παλαιές αἱρέσεις τοῦ παπισμοῦ καί προτεσταντισμοῦ. Ἀντιθέτως ἀπέδωσε σ' αὐτές ἐκκλησιαστικότητα. Ἐπίσης δέν κατεδίκασε οὔτε τίς νεοφανεῖς αἱρέσεις πού μέ ποικίλα προσωπεῖα παραπλανοῦν τοὺς Ὁρθοδόξους. **δ)** Δέν σεβάστηκε τό συνοδικό σύστημα μέ τήν ἐπιλεκτική συμμετοχή τῶν ἐπισκόπων σ' αὐτήν. **ε)** Ἀναγνώρισε θετικό ρόλο στό «Παγκόσμιο Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν» καί ἐπικρότησε τή συμμετοχή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στοὺς ἀτελέσφορους Διαλόγους μέ τοὺς ἑτεροδόξους.

Ἀσφαλῶς ὑπάρχουν καί ὀρθόδοξες θέσεις μέσα στά ψηφισθέντα κείμενα, ὅπως π.χ. ὅτι οἱ Σύνοδοι ἐπί Μ. Φωτίου καί ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ εἶναι «καθολικοῦ κύρους», τό κείμενο γιά τή σπουδαιότητα τῆς νηστείας, ὀρισμένες ὀρθόδοξες τοποθετήσεις διάσπαρτες στήν «Ἐγκύκλιο τῆς ἁγίας καί μεγάλης Συνόδου», στό «Μήνυμα τῆς ἁγίας καί μεγάλης Συνόδου πρὸς τόν Ὁρθόδοξο λαό» καί ἄλλοῦ. Ὅμως οἱ ἐπί

μέρους ὀρθόδοξης θέσεις δέν ἀρκοῦν γιά νά προσδώσουν ὀρθόδοξο συνοδικό χαρακτήρα στή Σύνοδο τῆς Κρήτης, καθόσον τό πνεῦμα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ διαπνέει ὅλες τίς ἐργασίες καί τίς ἀποφάσεις της. Ἐκτός αὐτοῦ γιά τή Σύνοδο ὑπάρχουν ἀντιδράσεις στόν ὀρθόδοξο κλῆρο καί τόν λαό. Τέλος ἀσκήθηκε ἀρνητική κριτική καί ἀπό τίς μή συμμετασχοῦσες στή Σύνοδο ὀρθόδοξης Ἐκκλησίες.

Τί ἀπομένει; Ἡ ἐλπίδα τῆς συγκροτήσεως μιᾶς ἀληθινά Μεγάλης Συνόδου, ἡ ὁποία θά καταργήσει τίς ἐσφαλμέ-

νες, ἀντορθόδοξης ἀποφάσεις καί θά καταδικάσει τόν ἐχθρό τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητας, τόν Οἰκουμενισμό.

Ἐκ τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς
Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Ἀναστασίου, Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Σαράντης Σαράντος, Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Παῦλος Δημητρακόπουλος, Πρωτοπρ. Γεώργιος Μεταλλινός, Πρωτοπρ. Ἰωάννης Φωτόπουλος, Πρωτοπρ. Ἀντώνιος Μπουσδέκης, Πρωτοπρ. Βασίλειος Κοκολάκης, Λάμπρος Σκόντζος Θεολόγος.

**ΑΡΝΗΣΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ
ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ κ. Τόσκα
τοῦ Μοναχοῦ Προδρόμου Γρηγοριάτη**

Ἅγιον Ὅρος, Καρυές, 21.7.2018

Κύριε ὑπουργέ,

Μετά ἀπό τίς ἀνακοινώσεις τοῦ ὑπουργείου σας περί ἀμέσου ἐκδόσεως ἠλεκτρονικῆς ταυτότητας μέ βιομετρικά στοιχεῖα, ἡ ὁποία θά εἶναι μάλιστα καί **ὑποχρεωτική** γιά ὅλους τοὺς Ἕλληνες, θά θέλαμε νά ἐνημερώσουμε ἐσᾶς καί ὅλον τόν κόσμον γιά τοὺς προβληματισμούς καί τίς ἐπιφυλάξεις μας ὥστε νομικά καί διοικητικά νά μὴν αἰφνιδιαστεῖτε ἀπό τὴν ἄρνηση παραλαβῆς της ἐκ μέρους μας καί τῶν προβλημάτων πού θά προκύψουν.

Ὡς μοναχοί τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἐδῶ καί δύο δεκαετίες ἀπό τὰ χρόνια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, παρακολουθοῦμε μέ προσοχή τὰ βήματα πού γίνονται γιά τὴν ἐφαρμογὴ τῶν νέων τεχνολογιῶν στὴν ζωὴ μας. Μέ ἀνακοινώσεις, ὁμιλίες,

δημοσιεύσεις ἐνημερώνουμε γιά τὴν ἐπερχόμενη σκοτεινὴ δικτατορία τῆς «Νέας Ἐποχῆς», πού καταπίνει τόν κόσμον καί τὴν πατρίδα μας. Διαμαρτυρηθήκαμε γιά τοὺς κινδύνους τῆς ἄνευ ὄρων Εὐρωπαϊκῆς ἐνοποιήσεως, γιά τὴν συνθήκη Σένγκεν πού μᾶς γέμισε μετανάστες (ἡμερίδα τοῦ τότε Δημητριάδος Χριστοδούλου εἰς Βόλο τό 1997), γιά τίς ἐτικέτες πού καθιερώθηκαν ἀρχικά σέ ὅλα σχεδόν τὰ προϊόντα μέ δαυμονικά σύμβολα «barcode» καί 666 (Ἐπισν. ἔτους 2001), γιά τό ψηφιακὸ σύστημα «Η.ΔΙ.ΚΑ.» πού διασυνδέει ὅλη τὴν δημόσια διοίκηση καί ἐμπεριέχει τόν 666 (Ἐπισν. ἔτους 2010), γιά τίς ἠλεκτρονικὲς κάρτες πολιτῶν καί πρὸς τόν τότε ὑπ. οἰκ. κ. Βαρουφάκη (Ἐπισν. ἔτους 2015). Ὅλα εἰς ὧτα μὴ ἀκουόντων.

Ὁ περιορισμὸς τῆς ἐλευθερίας εἶναι ὁ μεγάλος κίνδυνος, πού ἐλλοχεύει,

από την εφαρμογή της τεχνολογίας των υπολογιστών στην ζωή μας. Ήμεεις ως μοναχοί γνωρίζουμε πολύ καλά τί σημαίνει περιορισμός της ελευθερίας, επιλέξαμε την ζωή αυτή, ή όποια όμως οδηγεί σε άγιασμό, όταν κανοναρχείται από τον Θεό και ανθρώπους του Θεού.

Όμως οί περιορισμοί της ελευθερίας των πολιτών, εν όνόματι του φόβου της φοροδιαφυγής και της απόλυτου έπιβολής των νόμων μέ τέτοια απόλυτα μέσα έλέγχου, θά οδηγήσουν σε μαρτύρια τούς πολίτες. Η Ιστορία μās δείχνει πόσον πόνο και θάνατο γέννησε ό Κομμουνισμός, ό Χιτλερισμός, ή Τουρκοκρατία, κλπ.

Ό δυτικός κόσμος έχει ξεφύγει από την Αλήθεια του Εύαγγελίου, οί κρατούντες στην ΕΕ αλλά και στην χώρα μας δηλώνουν άσχετοι μέ την πίστη στον Χριστό, θεωρούν ως πρόοδο την εισαγωγή ήλεκτρονικών δεσμών στην κοινωνία, έπιβραβεύουν μέ νομοσχέδια βδελυκτές

άνηθικότητες έως και αυτής της υίοθεσίας παιδιών από όμοφυλόφιλους, αυτόματα διαζύγια, έκτρώσεις, διακοπή προσευχής και έκκλησιασμού στά σχολεία, άπαγόρευση των εικόνων στά δημόσια κτίρια, καύση των νεκρών και πολλά άκόμη.

Κύριε Ύπουργέ, θά θέλαμε νά σās έπισημάνουμε ότι **ώς όρθόδοξοι χριστιανοί δέν μπορούμε νά παραλάβουμε μιά τέτοια ταυτότητα**, διότι τό εύαγγέλιο στό όποιο πιστεύουμε και εφαρμόζουμε μās προειδοποιεί για την έλευσή της από αντίχριστες δυνάμεις του κακού και μās προειδοποιεί για τά έπερχόμενα για όσους θά λάβουν ένα τέτοιο μέσον άπαιτήτο για κάθε συναλλαγή τό όποιο θά έχει όνόματα ή αριθμούς-σύμβολα ή τίς εικόνες των Θηρίων πού άρνοούνται και άντιμάχονται κάθε τί πού έχει Χριστό στην ζωή μας.

Ζητούμε λοιπόν την μή εφαρμογή ενός τέτοιου μέσου, πού περιορίζει

Η Παρακαταθήκη παρακαλεί για τί συνδρομή σας

Για την άποστολή της συνδρομής σας (έσωτερικού 10 €, έξωτερικού 30 € και Κύπρου 15 €) μπορείτε νά χρησιμοποιήσετε την ένθετη ταχυπληρωμή (έμπεριέχεται σε δύο τεύχη της Παρακαταθήκης έτησίως), ή όποια έχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος από τίς άλλες ταχυδρομικές έπιταγές ή νά καταθέσετε χρήματα σε έναν από τούς κατωτέρω δύο τραπεζικούς λογαριασμούς, αναγράφοντας καθαρά τό όνοματεπώνυμό σας, έτσι όπως αναφέρεται στην έτικέτα του περιοδικού, πού λαμβάνετε.

Έθνική Τράπεζα: 421/614374-15, IBAN GR 4901104210000042161437415 (BIC) ETHNGRAA και Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454, IBAN GR 34 0140 8150 8150 0210 1039 454 BIC .. CR BA GR AA

Γράφετε καθαρά τά στοιχεία σας

Έάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια του έτους τί συνδρομή σας στην Παρακαταθήκη, άγνοήστε την ταχυπληρωμή, πού θά βρείτε για δεύτερη φορά εντός του περιοδικού.

Η άποστολή των άποδείξεων σε όσους έστειλαν συνδρομή γίνεται δύο φορές τό χρόνο.

Παρακαλούμε στό έντυπο της ταχυπληρωμής νά γράφετε **καθαρά** στή θέση «Άποστολέας» τά στοιχεία σας, έτσι όπως αναγράφονται στην έτικέτα της Παρακαταθήκης, πού λαμβάνετε. Έάν άλλα στοιχεία αναγράφουμε έμεις στην έτικέτα στον φάκελο της Παρακαταθήκης και άλλα έσεις στην ταχυπληρωμή, πού μās στέλνετε, δημιουργείται πρόβλημα. Παρακαλούμε έπίσης νά γράφετε τό τηλεφώνό σας.

τίς ἐλευθερίες μας καί πλήττει τήν συνείδησή μας ἀλλά καί τίς ἐπερχόμενες γενεές. Ἐάν θέλουν κάποιοι νά παραλάβουν ἠλεκτρονικές κάρτες μέ τά βιομετρικά τους στοιχεῖα σέ microchips, ἄς τό κάνουν. Ἀκόμα, ἂν θέλουν, θά μποροῦν καί νά τά ἐμφυτεύσουν εὐκολότατα πλέον μέσα τους (βλ. Σουηδία)· τό λέει ἡ ἀγ. Γραφή 2000 χρόνια πρὶν. Κύριε Ὑπουργέ, ἐμεῖς ὡς χριστιανοί δέν μποροῦμε νά δεχθοῦμε αὐτή τήν ἐπιβολή, μέ ὅ,τι αὐτό συνεπάγεται γιά μᾶς. **Ἐγείρεται θέμα συνειδησιακό.** Καταπιέζονται τά θρησκευτικά μας πιστεύω.

[...]

Αὐτή ἡ ἀνοικτή ἐπιστολή, ὅπως καί αὐτή τοῦ 2010 πρὸς τόν τότε ὑπουργό (ἐπισυνάπτεται) εἶναι τεκμήρια, γιά νά καταφύγουμε στήν νομική ὁδὸ γιά τήν ἀπαλλαγὴ μας, ἂν χρειαστεῖ.

[...]

Ὅχι, κύριε Ὑπουργέ, ΔΕΝ ΘΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ.

Γνωρίζουμε ὅτι στήν Εὐρώπη, Βρετανία, Αὐστραλία, Φινλανδία, Νορβηγία δέν παίρνουν ἠλεκτρονικές ταυτότητες καί στήν Γερμανία, Αὐστρία, Ἰταλία, Ὁλλανδία εἶναι προαιρετικές. Σέβονται τήν ἐλευθερία τῶν πολιτῶν των, δέν τοὺς θεωροῦν καταζητούμενους πρὸς παρακολούθησιν.

Θά μᾶς καταντήσετε, μέσα στήν χώρα μας νά ζητοῦμε προστασία ἀντιρατσιστικῶν νόμων, ὅπως κάνουν οἱ Ἰεχωβάδες ἀρνούμενοι νά πάρουν ὅπλα στόν στρατό.

Εἶναι τά νέα μαρτύρια τῶν Χριστιανῶν. Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι δέν θά γίνει τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτά. Εἶναι στό χέρι σας.

Κλείνοντας, κύριε Ὑπουργέ, σᾶς παραθέτουμε ἓνα μικρὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τίς προφητικές νουθεσίες τοῦ Ἁγίου τῶν ἡμερῶν μας, τοῦ π. Παΐσιου, ἀπὸ βιβλίο πού ἐκδόθηκε τό 1996.

«Ἐπέβαλαν (καί θά ἐπιβάλουν) στή

χώρα μας ἓνα πολὺ μεγάλο ἐξωτερικὸ δημόσιο χρέος, τόσο μεγάλο πού, ὄχι μόνον νά μὴ μποροῦμε νά τό ξεχρεώσουμε, ἀλλὰ οὔτε τοὺς τόκους αὐτοῦ τοῦ δανείου νά μὴν προλαβαίνουμε. Μέ αὐτό καταφέρνουν μέ εὐλόγη δικαιολογία νά ἐπιβάλουν στόν λαό ἓνα οικονομικὸ πρόγραμμα ἐξόντωσης ἕως ἐσχάτων. Θά ἐπιβάλλουν συνεχῶς νέα οικονομικά μέτρα δυσβάστακτα, φόρους ἀσπίκωτους καί πάρα πολλὰ ἄλλα μέτρα, ἔτσι ὥστε νά κάνουν τόν λαό νά ἀγανακτήσει. Καί τί θά πετύχουν μέ αὐτό; Ἀκοῦστε: Ὁ λαός, καταπιεζόμενος ἀπὸ τά δυσβάστακτα οικονομικά μέτρα, θά ζητάει κάποια στιγμή νά ξανασάνει, ἀλλὰ αὐτή τή στιγμή δέν πρόκειται νά τοῦ τή χαρίσουν ποτέ, παρά μόνον ἕως ὅτου σκίψει τό κεφάλι του ἐντελῶς στό ἔδαφος, δηλώνοντας τέλεια ὑποταγὴ στό καινούργιο τους σύστημα. Θά λένε: «Ἐχετε δίκιο πού διαμαρτύρεσθε, ὅμως ἔχετε μεγάλο ἐξωτερικὸ χρέος καί αὐτοὶ πού ἔχουν πολλὰ λεφτά φοροδιαφεύγουν. Γιά νά μὴ σᾶς ἐπιβάλλουμε ἄδικα μεγάλους φόρους κτλ., πρέπει νά ἀποδεχθεῖτε τό τέλειο σύστημα ἠλεκτρονικοῦ οικονομικοῦ ἐλέγχου. Ἔτσι ὥστε νά βλέπουμε ποιοὶ εἶναι οἱ νομοταγεῖς πολῖτες καί ποιοὶ οἱ φοροφυγάδες. Ταυτόχρονα θά παρέχουν μέσῳ τοῦ ἠλεκτρονικοῦ οικονομικοῦ συστήματος πολλές διευκολύνσεις. Μέ ὅλα αὐτά μᾶς ἀποπροσανατολίζουν, γιά νά μπορέσουν μέ πολὺ εὐσχημο τρόπο καί χωρὶς νά γίνουν ἀντιληπτοὶ νά μποῦν στό σπῆτι μας. Νά γνωρίζετε ὅτι θά ἀσκίσουν πιέσεις μέ πολλοὺς τρόπους, ἰδιαίτερα στοὺς πολιτικούς μας ἄρχοντες. Ἐμεῖς ὅμως ἄς μὴ βλέπουμε τοὺς δικούς μας πολιτικούς, ἀλλὰ αὐτοὺς πού τοὺς τά ἐπιβάλλουν ἀπὸ τό παρασκῆνιο μέ τή βία, ὑπουλα καί ἐξαπατώντας τους». (τό ἀνωτέρω ἀπόσπασμα εἶναι ἀπὸ τό βιβλίο «Σκεῦος ἐκλογῆς», ἔκδοση 1996, σελ. 421).

Η «ΔΙΑΣΩΣΗ» ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΗΤΑΝ ΔΙΑΣΩΣΗ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ ΤΗΣ*

του Paul Craig Roberts

Παραδοσιακά, όταν μιά κυρίαρχη χώρα, από τήν διαφθορά, τήν κακοδιαχείριση, τήν κακή τύχη, ή απρόβλεπτα συμβάντα, βρέθηκε σέ θέση νά αποπληρώσει τά χρέη της, οί πιστωτές της χώρας μείωσαν τίς όφειλές προς τό επίπεδο πού ή χρεωμένη χώρα θά μπορούσε νά έξυπηρετήσει.

Μέ τήν Έλλάδα υπήρξε μιά αλλαγή παιχνιδιού. Ή Εύρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, μέ επικεφαλής τόν Jean-Claud Trichet, καί τό Διεθνές Νομισματικό Ταμείο αποφάσισε ότι ή Έλλάδα έπρεπε νά καταβάλει όλόκληρο τό ποσό των τόκων καί κεφαλαίου των κρατικών όμολόγων της, πού βρίσκονται στήν κατοχή των γερμανικών, των όλλανδικών, των γαλλικών καί των ιταλικών τραπεζών.

Πώς θά έπιτευχθεί αυτό; Μέ δύο τρόπους. Καί οί δύο έπιδείνωσαν σέ μεγάλο βαθμό τήν οικονομία της Έλλάδας, **αφήνοντας τή χώρα σήμερα σέ πολύ χειρότερη θέση από αυτή πού βρισκόταν κατά τήν έναρξη της κρίσης πριν από σχεδόν μιά δεκαετία.**

Κατά τήν έναρξη της «κρίσης», ή όποία θά μπορούσε εύκολα νά είχε λυθεί μέ τή διαγραφή μέρους του χρέους, τό έλληνικό χρέος ήταν **129%** του έλληνικού Άκαθάριστου Έγχώριου Προϊόντος.

Σήμερα τό έλληνικό χρέος είναι **180%** του ΑΕΠ. Γιατί;

Ή Έλλάδα δανείστηκε περισσότερα χρήματα, γιά νά πληρώσει τόκους στους πιστωτές της, οί όποιοι δέν έπρεπε νά χάσουν ούτε ένα σέντ. **Ο έπιπλέον δανεισμός, πού όνομάστηκε «διάσωση»,**

δέν ήταν ένα σχέδιο διάσωσης της Έλλάδας. Ήταν μιά διάσωση των πιστωτών της Έλλάδας.

Τό καθεστώς Obama ενθάρρυνε αυτό τό πακέτο διάσωσης, έπειδή οί άμερικανικές τράπεζες περιέμεναν ένα σχέδιο διάσωσης, άφου είχαν πουλήσει credit default swaps (CDS) του έλληνικού χρέους καί δέν ήθελαν νά πληρώσουν.

Χωρίς σχέδιο διάσωσης οί άμερικανικές τράπεζες θά είχαν χάσει τό στοίχημα καί θά κατέβαλλαν τά άσφάλιστρα κινδύνου των έλληνικών όμολόγων.

Έπιπλέον, ζητήθηκε από τήν Έλλάδα νά πουλήσει δημόσια περιουσιακά στοιχεία σέ άλλοδαπούς καί νά αποδεκατίσει τό κοινωνικό δίχτυ άσφαλείας, νά μειώσει τίς συντάξεις καί τήν ιατρική περίθαλψη.

Ή Κίνα άγόρασε τά έλληνικά λιμάνια, ή Γερμανία άγόρασε τά άεροδρόμια, ένω διάφορες γερμανικές καί εύρωπαϊκές όντότητες άγόρασαν τίς έλληνικές έπιχειρήσεις ύδατος.

Έπίσης, κερδοσκοποί των άκινήτων άγόρασαν έκτάσεις σέ έλληνικά νησιά γιά τήν ανάπτυξη άκινήτων.

Αυτή ή λεπλασία της έλληνικής δημόσιας περιουσίας δέν πήγε όμως προς τή μείωση του χρέους. Τό χρέος, μεγαλύτερο από ποτέ, έξακολουθεί νά ισχύει.

Ή οικονομία είναι μικρότερη από ποτέ. **Ή δήλωση ότι ή έλληνική κρίση έχει τελειώσει είναι απλώς μιά δήλωση ότι δέν έχει μείνει τίποτα γιά νά πάρει κανείς πιά από τόν έλληνικό λαό.**

* Άπό τό paulcraigroberts.org/2018/08/21/genocide-of-the-greek-nation/

Ή τίτλος είναι δικός μας.

ΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

**Αίσχρή συκοφαντία τῆς κυβέρνησης
ὅτι ἐπίσκοποι χρηματίζονται
ἀπό τούς Ρώσους**

Τά Ὁρθόδοξα Χριστιανικά Σωματεῖα γενικῶς, καί τῆς Θεσσαλονίκης εἰδικῶς, πρωτοστάτησαν, ὡς γνωστόν, στή μεγαλειώδη συλλαλητήρια γιά τή Μακεδονία μας.

Παραθέτουμε Ἀνακοίνωσή τους μέ ἡμερομηνία 19.7.2018 σχετικά μέ τούς ἐξωφρενικούς καί συκοφαντικούς ἰσχυρισμούς τῆς κυβέρνησης ὅτι ὅσοι, καί μάλιστα ἐπίσκοποι, πρωτοστατοῦν στίς διαμαρτυρίες γιά τήν προδοτική συμφωνία τῶν Πρεσπῶν, χρηματίζονται δῆθεν ἀπό τή ρωσική διπλωματία.

«Τά 22 Ὁρθόδοξα Χριστιανικά Σωματεῖα τῆς Θεσσαλονίκης διαμαρτύρονται ἐντόνως γιά τήν προσπάθεια ἀπόδοσης τῆς ὀργῆς καί τῆς ἀγανάκτησης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ γιά τήν κατάπτυστη συμφωνία τῶν Πρεσπῶν, σέ παρέμβαση ξένων παραγόντων.

»Ἡ ἀήθης προσπάθεια τῶν ὑποστηρικτῶν τῆς συμφωνίας νά παρουσιάσουν, μέσω τῶν ΜΜΕ, ἐκκλησιαστικά πρόσωπα, καί ἰδίως ἱεράρχες τῆς Μακεδονίας, ὡς ἐνεργούμενα τῆς ρωσικῆς διπλωματίας, προσβάλλει τήν νοημοσύνη τοῦ λαοῦ μας καί διαστρεβλώνει τήν πραγματικότητα, καθὼς ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πρωτοστάτησε ἀπό τήν πρώτη στιγμή, ἀπό τό 1991, στίς διαμαρτυρίες γιά τήν κλοπή τοῦ ὀνόματος τῆς ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ. Στόν ἀγῶνα ἐκεῖνον μάλιστα ἔδωσαν τό «παρών» καί οἱ περισσότεροι ἀπό τούς σημερινούς ἱεράρχες, ὡς ἀρχιμανδριῆτες τότε, στίς Μητροπόλεις τους.

»Μόνο ὡς κίνηση ἀπελπισίας θά μπορούσε νά ἐρμηνευθεῖ αὐτή ἡ συκο-

φαντία, καθὼς οἱ θιασῶτες τῆς προδοτικῆς συμφωνίας βλέπουν τό παλιρροϊκό κύμα τῆς ἀντίδρασης καί τῆς ἀγανάκτησης τοῦ λαοῦ νά παρασέρνει ὅ,τι μέ πολλή μαεστρία ὀργάνωσαν τόσα χρόνια. Νόμισαν ὅτι ὁ ἑλληνικός λαός, ζαλισμένος ἀπό τά ἀβάσταχτα οἰκονομικά χτυπήματα πού τοῦ ἔδωσαν, δέν θά εἶχε τό κουράγιο καί τήν καρδιά νά σηκώσει τό κεφάλι γιά ἐθνικά ζητήματα. Δέν μποροῦν νά ἐρμηνεύσουν –κρίνοντας προφανῶς ἐξ ἰδίων– ὅτι ἔμεινε ζωντανό τό ἀγνό πατριωτικό αἶσθημα, παρά τήν τόση φαλκίδευση καί τόν στιγματισμό του, καί γι' αὐτό καλλιεργοῦν φαντασιώσεις περὶ κατασκοπεῖας καί ξένης χρηματοδότησης τῶν κινητοποιήσεών μας.

»Οἱ Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, καί ἰδιαίτερως οἱ ἱεράρχες τῆς ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, δέν ἔχουν ἀνάγκη κανένα ξένο διπλωμάτη, γιά νά τεθοῦν στήν πρώτη γραμμή τοῦ ἀγῶνα γιά τήν προάσπιση τῶν ἐθνικῶν μας δικαίων. Ὁ Ἕλληνικός κληρὸς πρωτοστάτησε καί θυσιάστηκε ἀνά τούς αἰῶνες στούς ἀγῶνες τοῦ ἔθνους, ἀκολουθώντας ἀποκλειστικά καί μόνον τήν φωνή τοῦ καθήκοντος καί τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας».

**Η.Π.Α.: Ἐμεῖς κλείσαμε
τή συμφωνία στίς Πρέσπες**

Ὅπως διαβάζουμε στό dimokratianews στίς 23.08.2018: «Τό Στέιτ Ντιπάρτμεντ παραδέχεται πλέον ἀνοιχτά ὅτι ἡ Συμφωνία τῶν Πρεσπῶν ἐπιτεύχθηκε κατόπιν δικῆς του πρωτοβουλίας, μέ γεωπολιτικό στόχο νά κλείσει ὁ δρόμος πρός τά Βαλκάνια στούς Ρώσους.

»Ἔτσι διαφεύδονται πανηγυρικά οἱ

ισχυρισμοί τῆς ἑλληνικῆς πλευρᾶς ὅτι δέν ὑπῆρξε ἡ παραμικρή ἀνάμειξη τοῦ ἀμερικανοῦ παράγοντα στήν ὄλη ὑπόθεση».

Ἐκλογή μουφτίδων.

Δῶρο Τσίπρα στόν Ἑρντογάν

Ἔτσι χαρακτηρίσθηκε ἀπό τόν τύπο (3 Αὐγούστου 2018) ἡ (ν)τροπολογία γιά τούς μουφτίδες στή Θράκη.

Ψηφίσθηκε καί αὐτή μαζί μέ τήν (ν) τροπολογία πού καταργεῖ τά Ἑσυχαστήρια στόν ἄσχετο νόμο γιά τό Ἴόνιο Πανεπιστήμιο (βλ. καί τό ἐπόμενο σχόλιό μας γιά τά Ἱερά Ἑσυχαστήρια). Ψηφίσθηκε, δηλαδή, ἀπό τό Τμήμα Διακοπῶν τῆς Βουλῆς τήν 1η Αὐγούστου καί δημοσιεύθηκε δύο μέρες μετά, μέσα στήν ἀναμμουμπούλα τῆς τραγωδίας στό Μάτι (98 νεκροί ἀπό τή φονική πυρκαγιά).

Ἡ (ν)τροπολογία γιά τούς μουφτίδες ἀνοίγει τήν κερκόπορτα γιά τήν ὑλοποίηση τῶν σχεδίων τῆς Ἐγκυρας στή Θράκη μας.

Μέ λίγα λόγια συνταξιοδοτοῦνται οἱ νόμιμοι μουφτίδες καί ἀπό ἐδῶ καί πέρα οἱ μουφτίδες δέν θά διορίζονται ἀπό τό Ἑλληνικό κράτος, ἀλλά θά ἐκλέγονται ἀπό τήν ἐκεῖ μωαμεθανική μειονότητα. Καί εἶναι σίγουρο ὅτι θά ἐκλέγονται τά πρόσωπα πού θά ὑποδεικνύει καί θά στηρίξει ἡ Ἐγκυρα διά τοῦ Προξενείου τῆς στήν Κομοτηνή, τό ὁποῖο δρᾷ ὡς κράτος ἐν κράτει.

Τό ἐξωφρενικό, πού δείχνει τό μέγεθος τῆς ὑποταγῆς τῆς συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ στίς ἀξιώσεις τῆς Ἐγκυρας, εἶναι ὅτι παντοῦ στίς ἰσλαμικές χώρες (καί στήν Τουρκία!) οἱ μουφτίδες διορίζονται ἀπό τό κράτος (διότι ἔχουν καί δικαστική ἀρμοδιότητα!). Μόνον ἐδῶ θά ἐκλέγονται.

Καταργοῦν τό αὐτοδιοίκτο τῶν Ἱερῶν Ἑσυχαστηρίων

Ἐδῶ καί χρόνια ὅλα τά «πονηρά» νομοσχέδια ψηφίζονται τόν Αὐγούστο, στό Τμήμα Θερινῶν Διακοπῶν τῆς Βουλῆς.

Ἔτσι καί φέτος, τήν 1η Αὐγούστου στό Τμήμα Διακοπῶν, μέσα στήν ἀναμμουμπούλα τῆς φοβερῆς πυρκαγιᾶς στό Μάτι Ἀττικῆς πού ἄφησε πίσω τῆς 98 νεκρούς (!) καί πόσους τραυματίες μέ ἐγκαύματα, ἡ κυβέρνηση σέ ἄσχετο νομοσχέδιο, γιά τό Ἴόνιο Πανεπιστήμιο, ψήφισε τελείως ξαφνικά καί χωρίς καμμία ἐνημέρωση τῶν Ἱερῶν Ἑσυχαστηρίων (Ἱερῶν Μονῶν Ἰδιωτικοῦ Δικαίου) τήν οὐσιαστική κατάργησή τους!

Ὁ νέος νόμος 4559/2018 δημοσιεύθηκε δύο μόλις ἡμέρες μετά (3 Αὐγούστου). Φυσικά ξέσπασε σάλος στόν ἐκκλησιαστικό χῶρο, διότι ἡ ψηφισθεῖσα τροπολογία ἀποτελεῖ τροποποίηση τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (νόμος 590 τοῦ 1977), ἡ ὁποία τροποποίηση δέν μπορεῖ νά γίνει χωρίς τήν ἔγκριση τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, δηλαδή τοῦ συνόλου τῶν 82 ἀρχιερέων. Ἡ τροποποίηση-βόμβα δέν πέρασε ὁμως ἀπό τήν Ἱεραρχία, ἀλλά οὔτε καί ἀπό τήν τρέχουσα (161η) Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο (Δ.Ι.Σ.), τῆς ὁποίας ἡ θητεία λήγει στό τέλος Αὐγούστου 2018.

• **Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεών** ἔκαμε στίς 14 Αὐγούστου 2018 τήν παρακάτω δήλωση:

«Ἐξ ἀφορμῆς ἐρωτήσεων πού μοῦ ἔγιναν ὑπό τήν ιδιότητα τοῦ μέλους τῆς Διαρκoῦς Ἱεραῆς Συνόδου σχετικά μέ τίς τροποποιήσεις πού εἰσάγει ὁ νόμος 4559 (ὁ ὁποῖος ψηφίστηκε καί δημοσιεύτηκε προσφάτως, Φ.Ε.Κ. 142/3.8.2018, τ. Α΄) γιά τά Ἑσυχαστήρια καί τίς ἀρμοδιότητες τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (ἄρθρο 50,

"Θέματα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος"»), ἀναγκάζομαι νά δηλώσω τά ἀκόλουθα:

1. Οἱ τροποποιήσεις αὐτές δέν ἐτέθησαν ὑπόψιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί φυσικά οὔτε συζητήθηκαν οὔτε καί ἔτυχαν τῆς ἐγκρίσεώς της.

2. Ἀνεκάθεν ὡς ἐπίσκοπος συμεριζόμενος τή γνώμη τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Φιλίππων Προκοπίου ὅτι κυρίως ἐμεῖς οἱ Ἱεράρχες ὀφείλομε σεβασμό στό κείμενο τοῦ Καταστατικοῦ μας Χάρτου. Τροποποιήσεις ἐπί τροποποιήσεων, πού ὑπηρετοῦν καιρικές σκοπιμότητες, μόνο ζημιά προκαλοῦν μακροπρόθεσμα στήν Ἐκκλησία. Ἐπιπλέον, ὅταν αὐτές δέν ἔχουν μελετηθεῖ σοβαρά καί δέν ἀποφασίζονται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, ἐπιτρέπουν στήν Πολιτεία γιά τούς δικούς της λόγους νά παρεμβαίνει νομοθετικά, ὅποτε τό θελήσει, ἀγνοώντας τήν Ἱεραρχία.

3. Ὅποιοι εἰσηγήθηκαν καί μεθόδευσαν γιά τούς δικούς τους λόγους νά ψηφιστοῦν οἱ ἐπίμαχες τροποποιήσεις, ἄς γνωρίζουν ὅτι τραυμάτισαν τό κύρος καί τήν ἀξιοπιστία ὁλόκληρης τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας καί ἀναστάτωσαν ἐν μέσῳ τῆς Ἱερᾶς περιόδου τοῦ Δεκαπενταυγούστου τίς συνειδήσεις ἑκατοντάδων μοναχῶν καί ἀναριθμητῶν πιστῶν πού μέ ἀγάπη καί ἐμπιστοσύνη περιβάλλουν τά Ἑσυχαστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας».

• Ἡ Δ.Ι.Σ., ἡ ὁποία συνῆλθε στίς 27 Αὐγούστου 2018, ἀναφέρει σέ Δελτίο Τύπου, σχετικά μέ τό θέμα αὐτό, ὅτι [...]

«Ἐνημερώθηκε ἐπίσης καί γιά τίς ἐπεληθοῦσες μεταβολές στόν Καταστατικό Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τόν νόμο 4559/2018, οἱ ὁποῖες ἀφοροῦν στά Ἑσυχαστήρια, περί τῶν ὁποίων ἐκκρεμεῖ ἡ ἔκδοσις Κανονισμοῦ ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, ἐνῶ θεσπίζουν καί νομο-

θετικές ἐξουσιοδοτήσεις πού ἐπιτρέπουν στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τί σύστασι διαρκοῦς μπρώου τῶν κληρικῶν προσβάσιμου ἀπό ὅλες τίς Μητροπόλεις καί τήν ἔκδοσι κανονισμοῦ διοικητικῆς διαδικασίας καί πολιτικῆς διαχειρίσεως δεδομένων.

»Διευκρινίζεται σχετικῶς μέ ἐρωτήματα προκληθέντα ἐξ αἰτίας προσφάτως δημοσιευθείσης ἀνακοινώσεως ὅτι ἅπασες οἱ ἀνωτέρω νομοθετικές ἀλλαγές εἶχαν ζητηθεῖ ἀπό τό ὑπουργεῖο Παιδείας, Ἐρευνας καί Θρησκευμάτων, μελετηθεῖ καί ἐγκριθεῖ μέ ἀποφάσεις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου (Δ.Ι.Σ.) σέ δύο Συνεδρίες (τῆς 19.6.2015 καί τῆς 1.2.2016) καί στό πλαίσιο τῆς νόμιμης ἀρμοδιότητος τῆς Δ.Ι.Σ. κατά τό ἄρθρο 9 παρ.2 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Σχόλιο «Π»: Τά ἐρωτήματα, πού τίθενται, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ σκανδαλώδους αὐτοῦ θέματος εἶναι πολλά:

1) Πῶς τροποποιήθηκε ὁ Καταστατικός Χάρτης χωρίς ἐγκριση καί σύμφωνη γνώμη τῆς Ἱεραρχίας;

2) Γιατί, οἱ ἀναφερόμενες ἀποφάσεις Δ.Ι.Σ. τῆς 19.6.2015 καί 1.2.2016 δέν ὑλοποιήθηκαν ἀπό τόν τότε ὑπουργό Φίλη (τό 2015 καί 2016) ἀλλά σήμερα (μετά ἀπό 3 χρόνια);;

Τό σημαντικό ὅμως εἶναι ὅτι οἱ ἀναφερόμενες ἀποφάσεις τῶν τότε Δ.Ι.Σ. (19.6.2015 καί 1.2.2016) δέν ἐνεκρίθησαν ἀπό τήν σεπτή Ἱεραρχία (!), διότι ἡ ἀναφερόμενη στό Ἀνακοινωθέν τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 27 Αὐγούστου 2018, νόμιμη ἀρμοδιότητα τῆς Δ.Ι.Σ., σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 9 παράγρ. 2 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη, δέν ἰσχύει γιά τροποποίηση τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη (!)

3) Κυρίως ὅμως τό πνευματικό θέμα, πού τίθεται, ὅπως μᾶς ἔλεγε σεβαστός Γέροντας, εἶναι: Πῶς γίνεται, ἀπό τί μιᾶ μεριά πολλοί ἐκ τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων νά

συγκαλοῦν συνέδρια γιά τούς νέους ἀγίους μας, Νεκτάριο Αἰγίνης, Παῖσιο Ἁγιορείτη καί Πορφύριο Καυσοκαλυβίτη, νά τούς πλέκουν ἐγκώμα καί νά ἐπικαλοῦνται τίς εὐχές των καί ἀπό τήν ἄλλη μεριά κάποιιοι ἐξ αὐτῶν νά περιφρονοῦν πλήρως τήν ρητῶς ἐκφρασθεῖσα κτιτορική ἐπιθυμία τῶν ἀγίων, ὥστε τά μοναστήρια πού ἴδρυσαν, νά εἶναι αὐτοδιοίκητα στήν κατά Θεόν πορεία τους καί στήν οἰκονομική τους διαχείριση, ἀφοῦ ἐξ ἄλλου οὔτε ἔνα εὐρώ δέν πῆραν ἀπό τό κράτος ἢ τήν διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν ἀνέγερσή τους; Φυσικά ἡ πνευματική ἐξάρτηση καί ἀναφορά στόν οἰκεῖο ἐπίσκοπο εἶναι δεδομένη.

Περιφρονοῦν ὁμως, ὅσοι ἐπικροτοῦν

πραξικοπηματικές συμπεριφορές σάν κι αὐτήν τῆς πρόσφατης (ν)τροπολογίας, καί ὅλη τήν ἐκκλησιαστική διοίκηση καί τή συνέχειά της, διότι τό καταργούμενο τώρα αὐτοδιοίκητο τῶν Ἡσυχαστηρίων εἶναι κατοχυρωμένο ὄχι μόνον ἀπό τόν Καταστατικό Χάρτη (νόμο 590/1977) ἀλλά πέρασε καί ἀπό τόν οἰκεῖο ἐπίσκοπο καί τήν Ἱερά Σύνοδο, πού τό ἐνέκριναν, τό προσυπέγραψαν καί μετά πῆγε στήν Κυβέρνηση καί δημοσιεύθηκε στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Σημειωτέον ὅτι καί ὁ μακαριστός καί ἅγιος Γέροντας π. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος Ἡσυχαστήριο ἔκανε τήν Ἱερά Μονή τῆς Κεχαριτωμένης Θεοτόκου στήν Τροιζήνα, τῆς ὁποίας εἶναι κτίτωρ.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Ἐκδότης - ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐκτύπωση - ὑπεύθυνος τυπογραφείου: Ἀλτιντζῆ Δ. Ἀγγελική

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Ἀλτιντζῆ Δ. Ἀγγελική

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 €

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 €

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 15 €

Ἐπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407, Τ.Κ. 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους

καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τή διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.